HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Buh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní obětí a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 22. | Sobota (Saturday) 29. května (May) 1976 | Cena 25 centů

Než se rozloučíme s krásným měsícem májem, zasvěceným Matce Boží, věnujme ještě vzpomínku Madoně Svatovítské a rozkvetlým zahradám Prahy s dominantou Hradčan a Šeříkem vonícím Petřínem... Tato půvabná malba celým svým složením odpovídá vývoji malířského umění v našich zemích v době kolem r. 1400. Někteří znalci umění kladou někdy dobu jejího vzniku i do pozdějších let 15. století. — V polovině 19. stol. dal Svatovítský kanovník Pešina — z vděčnosti za vyslyšené prosby — doplnit Mariinu a Ježíškovu svatozář ametysty. Tím celý obraz dosahuje kouzelného půvabu. — S božským Dítkem, máti, rač nám požehnání dáti.

Švédské levicové organizace demonstrovaly proti Kissingerovi

Stockholm. — Asi 13,000 členu šedesáti švédských levicových organizací, včetně komunistů, demonstrovalo před US velvyslanectvím ve Stockholmě proti návštěvě US státního tajemníka Kissingera. Demonstranti nesli v průvodu, dvě míle dlouhém, nápisy: "Kissingere, jdi ke všem čertum", "Budeme bojovat proti vašemu imperialistickému systému po celý svůj život", a "Kissinger je vrah". Předtím zmíněné organizace žádaly švédskou vládu, aby nedovolila Kissingerovi návštěvu Švédska kvůli jeho "válečným zločinům" ve Vietnamu. Kissinger přiletěl na letiště až teprve po konci demonstrace a ve svém prohlášení řekl žertovně: "Jsem spokojen, že švédská veřejnost nepřijala mou návštěvu s naprostou lhostejností."

Vztahy Spojených států se Švédskem zchladly na 20 měsíců v roce 1972, kdy president Nixon přerušil velvyslanecké vztahy mezi oběma zeměmi protože tehdy švédský ministerský předseda Palme odsoudil svým prohlášením US bombardování Hanoje. Dnes jsou opět vztahy mezi Švédskem a USA skoro normální.

Co se stalo se sovětskou antipartajní čtyřkou?

Moskva. — V roce 1957 upadli v nemilost Chruščeva čtyři přední sovětští komunisté: Molotov, za Stalina sovětský ministr zahraničí, maršál Bulganin, který hrál nějaký čas za Chruščeva roli sovětského ministerského předsedy, Malenkov, Nikitův zeť a sov. minist. předseda po Stalinově smrti, a krvavý Kaganovič, kdysi Stalinem pověřený provedením zemědělské kolektivisace a prokopáním kanálu Bílého moře. Dosud není jasné, proč byli vyloučeni z vládních míst, zda snad požadovali komunismus s lidskou tváří či spíše byli obětí pouhé formality, která může postihnout každého sovětského mocipána, a před kterou nebyl později ochráněn ani sám Chruščev. Jejich jména už nejsou nikdy uváděna v tisku; pouze v únoru 1975 byla jedním řádkem oznámena smrt maršála Bulganina. Dnes 86letý Molotov, 74letý Malenkov a 83letý Kaganovič žijí pohodlně v Moskvě ve výslužbě, a někdy je možno je vidět, jak se belhají po ulici. Nikdo se o ně nezajímá; až zemřou, zpráva o jejich smrti asi bude oznámena v novinách jednou řádkou.

Skupina Jihovietnamců uprchla po moři na svobodu

Bandar Sri Begawan, Brunei. — Jedenáct jihovietnamských uprchlíků, majících po ruce pouze školní atlas a starý kompas, přeplula na 30 stop dlouhém říčním člunu 800 mil na otevřeném moři a přistála bez nehody v Brunei na severozápadním pobřeží Bornea. Uprchlíci, mezi nimiž byly také tři děti a jedna těhotná žena, vyplula týden předtím časně zrána ještě za tmy ze Saigonu, podařilo se jim propluout komunistickými strážními čluny a pak pokračovali po Jižním čínském moři. K jídlu měli pouze rýži a k pití říční vodu; po pěti dnech plavby však potkali větší loď, která jim dala potraviny, pitnou vodu a náležitý plán cesty. K cíli své cesty dospěli šťastně, protože vítr i mořské proudy jim byly příznivé. Přípravy na svůj útěk konali celých osm měsíců; musili shánět pohonné látky, potraviny a přitom si musili sami zbudovat svůj říční člun.

ENGLISH SECTION INSIDE

ZNEUŽITÍ PRONÁSLEDOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ

1. POJEM SVOBODY

V Československu se stupňuje napětí mezi státem a církví tak, že pronásledování náboženství opět dostupuje vrcholu, zatímco vztahy mezi Prahou a Vatikánem se vracejí na nejnižší stupeň. V protináboženském boji se věřící občané stali předmětem politického vydírání, jehož cílem je ovládnutí církve státem. Bezvýsledná byla poslední schůzka zástupců státních a církevních v prosinci 1975 v Římě a marně byl letos v únoru papežský legát arcibiskup Agostino Caseroli v Praze. Brzy potom papež Pavel VI ve sboru kardinálů označil Československo jako zemi, kde jisté těžce zasažené vztahy čekají na řešení. (Frankfurter Allgemeine Zeitung, 26. 2. 1976; La Croix, 1. 4. 1976).

Vzrůstající napětí v kulturních a náboženských poměrech je v rozporu s uvolňováním napětí (détente), které se [illegible] tisku podle závěrečného aktu Helsinské konference z 1. srpna 1975 s tímto zněním kapitoly VII.:

"Zúčastněné státy budou respektovat lidská práva a základní svobody včetně svobody myšlení, svědomí, náboženství a přesvědčení pro všechny bez rozdílu rasy, pohlaví a náboženství." (Rudé právo, 6. srpna 1975.)

Československý komunistický režim však rozlišuje mezi vnitřní svobodou a zevním projevem svobody. Svobodu náboženství chápe jako vnitřní svobodu myšlení, kterou nelze stíhat, a kterou stejně nemůže nikomu zakázat, neboť nikde na světě nelze pouhou myšlenku prohlásit za trestný čin. Naproti tomu zevní projev svobody je postižitelný trestním ustanovením, kterým lze kontrolovat aspoň zevní chování lidí i když ne jejich vnitřní přesvědčení a svědomí. Tento omezený výklad svobody vyznání náboženské víry vyplývá i z čs. ústavy, kde není zmínky o svobodě náboženských obřadů (liturgie, mše svaté, procesí atd.) a účasti na nich, nýbrž jen o soukromé svobodě svědomí a vyznání, proti níž stojí veřejně násilí státní nauky marxismu-leninismu. (Socialistická ústava ČSSR z 11. 7. 1960, č. 100 Sb., čl. 16, 32).

Komunisté neporušují svobodu vyznání, když znásilňují náboženství. Oni jenom jinak vykládají pojem svobody. Proto se s nimi nemůžeme domluvit, neboť každý myslí na něco jiného. V tom spočívá i marnost naděje na dohodu, dokud dva sváření se světy se neshodnou na stejných způsobech a metodách myšlení.

2. ZKŘIVENÍ PRAVDY

Čs. exil sleduje kulturní zápas ve staré vlasti a přináší o něm zprávy, které jsou někdy zbarveny zbožným přáním pozorovatele. Časopis Stálé konference slovenských demokratických exulantů, "Naše snahy", 1976, č. 3, ve zvláštním anglickém vydání přinesl obsažný článek: Náboženský útisk v Československu. Úvod studie je podepsán jménem Martin Kvetko, o němž je uvedeno, že byl členem čs. parlamentu a slovenské vlády v letech 1945-1948 a členem Synodu evangelické luteránské církve na Slovensku. Závěr článku je adresován protestantským organizacím na Západě s tímto sdělním: "Snahy a činy křesťanských církví, zejména protestantů, pomoci řešit společenské problémy účastí na světské stránce života byly marxisty zavrženy jako neupřímné nápady tzv. náboženského modernismu." Potud všechno v pořádku, pokud jde o názor protestantů. Ale není to v pořádku, když názory protestantu provívají celým článkem od začátku do konce, jako by jenom na bedrech protestantu spočíval veškerý kulturní a náboženský boj v Československu. Rovněž není v pořádku, že tato jednostranná studie časopisu "Naše snahy" byla připravena členy předsednictva RSČ v

(Pokračování na str. 7.)

Sloupek informací

K SITUACI IZRAELE A "BÍLÝCH AFRIČANŮ"

Úvodem však dodatek ke zprávě, kterou jsme přinesli právě před čtyřmi týdny. Vyprávěla o mladém Němci 32letém Michaelu Gartenschaeger-ovi — jemuž se jako prvnímu podařilo na přísně střežené hranici východního Německa odmontovat smrtonosný samostřil, který prakticky znemožňuje každý pokus o útěk z tohoto komunistického státu (HN 8. května.) V Západním Německu se pak zjistilo, že jde o zdokonalený vynález nacistického SS-mana, který plánoval "vylepšení" ostnatých drátu kolem koncentračních táborů. A dověděli jsme se také, že se o koupi zmíněných smrtonošů zajímá komunistická Praha . . .

Michael byl jako 17letý odsouzen k těžkému žaláři, protože protestoval proti stavbě takzvané "berlínské zdi", která v roce 1961 rozdělila obě Německa. Před pěti lety byl vykoupen podobně jako řada dalších politických vězňů západoněmeckou vládou a od té doby podle vyprávění jeho přátel byl přímo posedlý myšlenkou nějak škodit komunistickým režimům. Zorganizoval prý útěky několika osob přes Československo a Jugoslávii a po úspěšné "akci samostřílu" se nyní pokusil o zničení dalších. Učinil tak v blízkosti místa, kde se mu to poprvé podařilo. Sotva se přiblížil hranici, byl doslova provrtán kulkami z několika strojních pušek. Bez předběžného varování, k němuž je i strážní služba na východoněmeckých hranicích vázána mezinárodními smlouvami. Jednu z nich zveřejnil režim dokonce ve Sbírce zákonů ze dne 26. února 1974 . . . Smrt Michaela byla tedy popravou bez soudu. Byla to vražda . .

IZRAEL VE VNITŘNÍ KRIZI

Nedávno jsem v jednom americkém časopise viděl tabulku, která porovnávala vojenskou sílu Izraele s potenci nepřátelských arabských států, Libye, Egypta, Jordánska, Syrie, Iráku a Saudské Arábie. Izraelská armáda má prý ve zbrani či může zmobilizovat 426.000 vojáků, zatímco Arabové 813.000. V počtu letadel je poměr 450 ku 1480, u tanků 2900 proti 7700 a tak dále. Ovšem, tato převaha existovala po celou dobu už skoro třicetileté existence židovského státu a přesto vítězil David nad Goliášem. V poslední době se však množí informace o tom, že nebezpečnější než vojenská hrozba je pro Izrael vývoj uvnitř země. A nejsou to jen silící a stále početnější protestní akce příslušníků arabské menšiny.

Existenci Izraele ohrožuje například skutečnost, že neustále klesá počet přistěhovalců a rostou zástupy těch, kdo zemi opouštějí. Tato tendence zesílila zvláště po poslední válce z roku 1973. Předloni se z Izraele vystěhovalo 24.000 občanů, loni 20.000 a odhady pro letošek říkají, že vystěhovalců bude opět víc, než předpokládaných 18.000 nově přichozích. Úřední místa přitom znepokojuje to, že mezi odcházejícími je na 20 procent "sabras", to je Izraelitů v zemi narozených. Jde většinou o vysoce kvalifikované síly. Jejich cílem jsou ponejvíce Spojené státy. Při sčítání lidu v roce 1960 udalo 38.346 Američanů jako mateřskou řeč hebrejštinu, o 10 let později 101.686, odhad pro rok 1980 je kolem 300.000. Izrael má dnes necelé tři miliony obyvatel — sousední arabské státy na 100 miliónů.

Velikou silou židovského státu byla jednota jeho občanů, kteří se sice názorově členili v různá politická seskupení — od krajně levicových socialistů po pravicové stoupence Velkého Izraele — ale v zásadních otázkách obrany země a její budoucnosti se shodovali. V tomto směru se situace mění. Když dnešní ministerský předseda Rabin nastupoval před dvěma roky do úřadu, ukazovala křivka jeho popularity 91 procent; dnes je schopným politickým vůdcem jen pro sotva 36 procent obyvatel.

K vážným problémům, které zesilují politické třenice v Izraeli patří otázka, jak se chovat ve věci obsazených arabských území: kolonizovat je? Vzdát se jich? Nepříznivý hospodářský vývoj situaci samozřejmě zhoršuje. Devizové rezervy se snížily na jeden bilion dolarů, což odpovídá hodnotě jen dvouměsíčního nutného dovozu ze zahraničí. Zahraniční dluhy ve výši $7,5 bilionů v roce 1975 se letos zvýší na $9 bilionů. Inflace se odhaduje na více než 30 procent; výdaje na obranu státu spotřebují 40 procent státního rozpočtu, jehož jakou-takous rovnováhu citelně ohrožuje snižování americké pomoci.

Ani zahraničně politický vývoj není Izraeli příznivý, což domácím náladám samozřejmě neprospívá. Nepřátelskou Arafatovu "Palestinskou frontu osvobození" uznává dnes více zemí, než s kolika má Izrael diplomatické styky. Spojené státy se již zdaleka nepovažují za tu ochrannou mocnost mladého státu, jíž byly v minulých desetiletích. Ministerský předseda Rabin vyjádřil nedávno obavu, že v příštím roce se zahraniční politika USA možná otočí ve prospěch Palestinců, usilujících o rozdělení Izraele.

Nu, jestli podrží Státní Department Henry Kissinger pak se jeho předpověď splní docela jistě.

□

"BÍLÁ" AFRIKA NA POSPAS "RUDÝM"?

Otázka je zcela na místě a je velmi aktuální: rudá není barva kůže těch, kdo usilují o budoucí nadvládu v Rhodésii a Jihoafrické republice. Před rokem ve Vietnamu, v Kambodži a Laosu byla žlutá, v africkém Mozambiku a Angole černá, ale to vždy jen navenek. Pod rozličností kožních barev je stále barva rudá, a ta symbolizuje v tomto případě politické, komunistické záměry. Jak dnes situace vypadá, ani lidské oběti, které mohou být velmi vysoké, nezabrání jejich uskutečňování. Brežněv si v Kremlu neprávem přidělil maršálskou hůl jeho ofenzivní taktika mu zatím ale vychází. Ony vlivné kruhy v západních demokraciích, které v málo promyšlených prohlášeních — (například v rezolucích Spojených národů) — podporovaly sankce a odsuzování bílých režimů v Africe, místo aby jim pomohly k účinným reformám — připravily tomuto vývoji půdu. Co očekává několik set tisíc bílých občanů Rhodésie a zhruba 4 miliony potomků jihoafrických Burů a anglických kolonizátorů, hrozí být novou tragédií.

První holandští osadníci přišli do Jižní Afriky v roce 1652. Plných 32 roků po tom, co památná "Mayflower" přistála u amerických břehů. Po napoleonských válkách se začátkem minulého století stala tato část afrického kontinentu britskou zájmovou sférou. S konečnou platností se pak Britové prosadili vítězstvím ve válce s Bury (1899—1902), jak se nazývali potomci holandských kolonizátorů, kteří dodnes tvoří asi 60 procent bílého jihoafrického obyvatelstva. Hospodářsky jsou Jihoafrická republika a Rhodésie nejvíce prosperujícími státy Afriky, z čehož těží i jejich černí obyvatelé. Statisticky ukazují, že mají v průměru dvakrát větší příjmy, než pracující ostatních afrických zemí. Mimochodem: v Africe existuje dnes 49 států, z toho je 15 pod přímým vojenským komandem a ve 29 panuje diktatura jedné strany. To ovšem komunistickým "strážcům demokratických svobod" nijak nevadí.

Slabým místem se v průběhu doby ukázaly být v Rhodésii a Jižní Africe otázky řešení rasové politiky. Je to choulostivý problém, jak víme z americké zkušenosti. Pro ty, kdož určují taktiku komunistického hnutí je jako stvořený k široce založeným kampaním, jejichž "cílem" jsou na první pohled humanita a spravedlnost. Věřte však hlídačům "Gulagu", onoho souostroví sovětských koncentračních táborů. Věřte těm, kdo mlčí k masovým vraždám politických odpůrců nových pánů v Kambodži a k rasové politice některých černých vládců afrických zemí! — Věřte, že jim jde jen o lidskost a lepší řád pro všechny! Ne, tomu se po všech zkušenostech s ruskou revolucí po první válce, po sovětském a čínském dobyvatelském tažení k politické moci ve východní a střední Evropě a v Asii věřit nedá! I v Africe, bohatém a strategicky významném kontinentě mají nepřátelé demokracie jen jeden cíl: zesílení mocenské kontroly světa.

Henry Kissinger prohlásil na schůzi zahraničních ministrů členských států NATO v Oslo dne 20. května, že "nevidí, že by Kreml v současné době usiloval o nadvládu nad světem". Buď vidí špatně anebo nechce vidět!

J. Netík

□

Redakční poznámka k věci Rhodésie: Když se v šedesátých letech rozhodl politický útvar Sira Walenskyho **Rhodéská federace** — (Sev. Rhodésie, Jižní Rhodésie a Nyassaland), a když v bývalé Jižní Rhodésii se utvořila Smithova "vláda bílých", Spojené národy pod sovětským vedením odhlasovaly obchodní bojkot a embargo proti Smithovi. Téměř současně však Sověti skoupili ve Smithově Rhodésii téměř veškerou těžbu rhodéského chromu a mědi, jejich obchodní lodě vyplují do Indického oceánu a v mezinárodních vodách se vše překládalo z rhodéských a jihoafrických lodí na lodi sovětské, které pak chrom dovážely i do amerických přístavů! A američtí velkoobchodníci určitě věděli, odkud dovážený chrom pochází! . . . A čtenářům novin se tyto pravdy neřeknou: těm se nabízejí jen senzace o CIA a FBI, a tak je i v naší krásné Americe lid nestoudně obelháván.

Sověti mají na Kubě námořní základnu

Washington. — Admirál v. v. Elmo R. Zumwalt, bývalý U.S. velitel námořních operací, prohlásil, že v posledních osmi letech Sověti zbudovali na Kubě obrovskou námořní základnu, která zastává významnou roli jednak v sovětské námořní výzvědné službě, jednak v tajných sovětských akcích v Karibském moři, v Atlantickém oceáně, v Latinské Americe a v Africe. Sověti posílají četné rybářské a studijní lodi k americkému pobřeží, aby tam podnikaly různé výzvědné operace.

Kubánská základna je také ústředím sovětských ponorek, opatřených dálkovými nukleárními zbraněmi, což je v rozporu s neformální smlouvou, uzavřenou mezi Chruščevem a presidentem Kennedym za kubánské krize v roce 1962.

Admirál Zumwalt žádá Fordovu administraci, aby náležitě informovala americký lid o nebezpečí, jež sovětská základna na Kubě představuje pro Ameriku. Velitelství generálního štábu prý už předložilo presidentu Fordovi plán na možnou akci proti této sovětské základně; tajemník Kissinger však v přítomnosti radí, aby kvůli letošním presidentským a kongresním volbám tato akce byla odložena na pozdější dobu.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
'VELEHRAD', českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

May 29, 1976 — Vol. I., No. 22.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

LETEM SVĚTEM

Lusaka. — V angolské enklávě Cabinda, bohaté na ložiska zemního oleje, vede hnutí MOLICA, usilující o osvobození tohoto území, neúprosnou guerilovou válku proti angolské nadvládě. V této válce už prý zahynulo na 1,500 kubánských vojáků. Vůdce hnutí Jean da Costa prohlásil, že MOLICA má v moci hornatý, zalesněný severovýchod Cabindy, a že bude bojovat až do konečného vítězství.

• • •

Nairobi. — Doposud přicházeli do Rhodésie černošští guerilové výlučně z marxistického Mozambiku; malá, ale dobře vycvičená rhodéská armáda je dosud velmi snadno zneškodňovala. Nyní se však pro Rhodésii situace zkomplikuje: president sousední Zambie Kaunda a president Mozambiku Samora Machel právě jednají o otevření druhé fronty rhodéských guerilu při řece Zambezi podél hranice Rhodésie se Zambií. Rhodésie dosud nemá v těchto končinách zorganizovanou účinnou obranu proti guerilům. Kaunda dosud nedovoloval, aby jeho země byla základnou operací guerilů proti Rhodésii, v naději, že rhodéská otázka bude vyřešena nenásilnými cestami; v poslední době však změnil svůj názor.

• • •

Kampala. — Rozhlas Kampala v Ugandě nazval tajemníka Kissingera "vrahem Afričanů a Palestinců". Kissinger prý za své cesty po Africe se neodvážil navštívit žádnou "revoluční africkou zemi" a žádného "revolučního afrického vůdce". Jeho úsilí prý nebude mít úspěch, protože africké národy jsou rozhodnuty "osvobodit celý africký kontinent". Vztahy mezi Keni a Ugandou zůstávají napjaté, protože vládce Ugandy Idi Amin vyslovil nároky na část území Keně. Rozhlas Kampala obvinil vládu Keně, že prý posílá přes hranice do Ugandy vojenské oddíly, které tam už zavraždily mnohé muže a ženy.

• • •

Alžír. — El-Quali, generální tajemník nacionálního hnutí POLISARIO v Západní Sahaře, obvinil ve svém memorandu, poslaném na různé mezinárodní organizace, Mauretánce a Marokánce z vyvražďování domorodců tohoto území. Saharský lid prý užívá svého nezadatelného práva a hájí se proti invasi a proti genocidě.

• • •

Bogota. — V provinčních a městských volbách v Kolumbii zvítězili liberálové a konservativci, zatím co levicové strany, včetně komunistů, utrpěly drtivou porážku. Těchto voleb se zúčastnilo pouze 20 procent voličů. Marxistická podzemní organizace "M-19" zavraždila vrchního ředitele pracovních unií Jose Raquel Mercado, uneseného 15. února, protože prý byl "zrádcem zájmů dělnické třídy".

• • •

Buenos Aires. — V Argentině je z 7.5 miliónů pracujících lidí asi třetina zaměstnána ve vládních službách. Argentinská vláda se rozhodla propustit k vůli šetření část vládních zaměstnanců; už jich bylo propuštěno 5,000 a další propouštění budou následovat. Zejména jsou propouštění lidé levicového zaměření a ti, kteří stáli v úzkém vztahu k vládě presidentky Peronové. Vláda rovněž pomýšlí na reformu peronského pracovního práva, ze které si slibuje, že bude moci kontrolovat inflaci, která letos dosáhla výše 565 procent. Ex-presidentka Peronová prý asi bude postavena před soud k vůli pokusu o přivlastnění si veřejných peněz.

• • •

Londýn. — Washington odmítl prodat či půjčit islandské vládě dělové čluny na boj proti britským rybářským lodím, lovícím ve vodách kolem Islandu. Dosud se neví, jaké stanovisko americká vláda zaujme v případě, že islandská vláda by se obrátila přímo na americké výrobce dělových člunů.

• • •

Londýn. — Ve Velké Británii tradičně prší většinu dní v roce; letos tam však je mimořádné sucho, jaké tam bylo naposledy v roce 1780. Letos tam doposud měli pouze čtyři deštivé dny. Zásoby vody se zmenšují a proto je nutno kopat nové studně. Britské zemědělství je suchem těžce postiženo. Rovněž výrobci deštníku jsou nespokojeni, protože po jejich výrobcích je jen velmi slabá poptávka. Zato výrobci vycházkových holí mají dobré kšefty.

• • •

Melbourne. — Austrálie prodala Sovětskému svazu jeden milión tun pšenice za 130 miliónů dolarů; tato pšenice má být dodána v roce 1977. Kanada prodala ze své nové sklizně Sovětskému svazu dva miliony "dlouhých" tun pšenice (1 dlouhá tuna je 1012 kilo) za 330 miliónů dolarů. Mluvčí U.S. ministerstva zemědělství vyslovil názor, že koupí kanadské pšenice se nemění povinnost Sovětského svazu, odebrat v prvním roce pětileté obchodní smlouvy s USA tři miliony tun americké pšenice.

• • •

Bonn. — Tanzanský president Julius Nyerere prohlásil za své návštěvy v Německé spolkové republice, že prý většina černošských vlád v Africe je hotova podporovat ozbrojený osvobozovací boj v Rhodesii a v Jižní Africe proti běloským menšinám, držícím tamní vládní moc, a v případě nutnosti by Afričané byli ochotni přijmout v tomto boji i sovětskou pomoc. Nadvláda běloských menšin v jižní části Afriky je prý pro Afričany závažnějším problémem než tento zásah Rusů do afrických záležitostí. Mladé africké země nehodlají v žádném případě upadnout pod sovětskou nadvládu tím, že přijmou sovětskou vojenskou výpomoc.

• • •

Jeruzalém. — Izraelský ministerský předseda Rabin prohlásil, že Izrael je sice dobře připraven na možnou válku s Araby, že však možná Spojené státy po volbách v roce 1977 zvýší svůj nátlak na Izrael ve snaze nalézt konečné vyřešení konfliktu na Blízkém východě. Také se obává, že Spojené státy změní svůj postoj vůči Organizaci pro osvobození Palestiny (PLO) a dají své svolení k tomu, aby její delegace byla účastna při mírových jednáních.

• • •

Paříž. — President Pobřeží slonoviny Felix Houphouet-Boigny kritizoval v Paříži Spojené státy a západoevropské země k vůli jejich netečnosti v případě sovětského zásahu v Angole. Vyslovil své obavy stran nebezpečí, jež Africe hrozí od komunismu, a vyzval Evropany, aby se nenechávali hypnotisovat Sověty a ukolébávat jejich mluvením o mezinárodní oblevě a evropské bezpečnosti.

Alžír. — Podle nové alžírské ústavy veškerá vládní moc v zemi bude vykonávána jednotnou politickou stranou FLN, a to ve smyslu "socialistické a islamské revoluce". Ještě letos bude text této nové ústavy při referendu schválen alžírským lidem a pak se budou konat volby presidenta i do parlamentu, a to podle jednotné kandidátní listiny, předložené stranou FLN.

• • •

Řím. — Zatím co hospodářská situace Itálie zůstává kritickou, předvolební kampaň tam už začala. Benigno Zaccagnini, generální tajemník křesťansko-demokratické strany, varoval italské občany před možným převzetím vlády komunistickou stranou; řekl, že by to byla cesta, "ze které není návratu". Liberálové chtějí ze všech sil zabránit tomu, aby komunisté a italští socialisté obdrželi spolu 51 procent hlasů, protože by to bylo zahájení "dobrodružství lidové fronty". Dřívější socialistický ministr národohospodářství Giolitti však chce navštívit Spojené státy a vymluvit Američanům jejich strach před možnou lidovou frontou v Itálii.

• • •

Praha. — V Praze zemřel ve věku 85 let Zdeněk Fierlinger, věrný sluha komunistů, který byl v letech 1946—1953 náměstkem ministerského předsedy, potom předsedou komunistického Národního shromáždění až do roku 1964 a pak pět let předsedou Sdružení sovětsko-československého přátelství.

• • •

Bangkok. — Podle prohlášení 31letého kambodžského důstojníka Pech Lim Kuan, který uprchl na helikoptéře do sousedního Thajska, rudí Khmerové po dobytí Kambodže před rokem provedli hromadné popravy důstojníků a úředníků dřívějšího režimu jakož i všech bohatších občanů.

• • •

Buenos Aires. — V Argentině sice neexistuje přímá censura tisku, avšak novináři, kteří se odváží kritisovat nový vojenský režim, jsou zatýkáni a jejich listy jsou suspendovány. V městě Cordoba byly spáleny tisíce knih marxistického obsahu, údajně, aby jimi nebyla kažena argentinská mládež. Podle soukromých odhadů je v Argentině asi 8.000 politických vězňů. Argentinská vláda zastavila na dobu šesti měsíců všechny soudní spory, zahájené proti cizím firmám peronskou vládou, která usilovala o jejich vyvlastnění a znárodnění a hledala k tomu legální důvody. Mimo jiné byly terčem peronských znárodňovacích snah argentinské filiálky firem Siemens, Standard Electric, Esso a Shell. Nová vláda udala jako důvod svého kroku úsilí o zajištění plné produkce těchto firem.

Moskva. — Z rozhodnutí Presidia vrchního sovětu byla 10. května udělena generálnímu tajemníku komunistické strany Sovětského svazu Leonidu Brežněvovi hodnost maršála za jeho velké zásluhy o postup komunismu. Zároveň byla v jeho rodném městě Dněprodseržinsku odhalena jeho bronzová busta v nadživotní velikosti.

• • •

Paříž. — Francouzský president Giscard d'Estaing navrhl při schůzi delegátů 19 afrických zemí zřízení zvláštního fondu pro rozvoj Afriky, na který by přispívaly evropské průmyslové země, které měly dějinné vztahy s Afrikou, jakož i Spojené státy. Tento fond by měl k disposici značné finanční prostředky, byl by výlučně spravován Afričany a sloužil by k financování přesně vymezených programu hospodářského rozvoje afrických zemí.

"A gal's hair is her crowning glory," says Sassy. "It brings her beauty to greater heights."

Gu.4-1118
MARINA'S BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon — formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

PAUL'S BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Přijed'te — nebo jedete-li okolo — zastavte se podívat se na zajímavý

VÝROČNÍ BAZÁR

5. a 6. června

Slovenská Mše Sv. v neděli u jeskyně v 11 hod. dopol.

Oběd, zábavy, výhry při kostele
SV. JOSEFA NA HAYES AVE., ENDICOTT, N.Y.

Kde to je?

V polovici rovné čáry New York a Buffalo, nedaleko křižovatky dálnic NY 17 a I-81.

(Tato oznámka je placena kanceláří Sochor Travel, Endicott, N.Y., zástupci Tuzexu a všech lodních a leteckých společností od r. 1934.)

DOBA VELIKONOČNÍ

SEDMÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

MODLITBA: Dobrotivý Bože, vyslyš naše pokorné prosby: — jako věříme, že Spasitel lidského pokolení je s tebou ve slávě, — tak ať cítíme, že je podle svého slibu s námi až do konce časů. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ. (Sk.1:15—17, 20a, 20c—26)

Petr se postavil před bratry — bylo tam shromážděno na sto dvacet lidí — a řekl:

"Bratři, muselo se splnit to, co v Písmě předpověděl Duch svatý skrze Davida o Jidášovi, který se stal vůdcem těch, kdo zatkli Ježíše. Počítal se totiž k nám a dostalo se mu účasti v této naší službě. Stojí totiž v knize Žalmů: 'Ať jeho dům zpustne, nikdo ať v něm nebydlí a jeho úřad ať dostane jiný'. Je tedy nutné, aby někteří z těch mužů, co s námi chodili po celou tu dobu, kdy Pán Ježíš mezi námi žil, od Janova křtu až do dne, kdy byl vzat, aby jeden z nich se stal spolu s námi svědkem jeho zmrtvýchvstání."

Vybrali tedy dva: Josefa, kterému se říkalo Barsabáš — příjmení měl Justus — a Matěje. A takto se modlili: "Pane, ty znáš srdce všech. Ukaž, kterého z těch dvou jsi vyvolil, aby přejal místo v této apoštolské službě, které Jidáš zrádně nechal, aby odešel na své místo." Losovali tedy, a los padl na Matěje. Byl proto přibrán k jedenácti apoštolům.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Jan 4: 11—16)

Milovaní, když nám Bůh projevil takovou lásku, máme se i my navzájem milovat. Boha nikdo nikdy nespatřil. Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti. Podle toho můžeme poznat, že zůstáváme v něm a on v nás, že jsme od něho dostali jeho Ducha.

My jsme očití svědci toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. My jsme poznali lásku, jakou má Bůh k nám, a uvěřili jsme v ni. Bůh je láska; kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA. (Jan 17:11b—19)

Ježíš pozdvihl oči k nebi a modlil se: "Otče svatý, zachovej je v svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, zachovával jsem je v tvém jménu, které jsi mi dal; ochránil jsem je, takže žádný z nich nezahynul, kromě toho, který byl zavržen, aby se splnilo Písmo.

Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím ještě na světě, aby v sobě měli plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo, ale svět k nim pojal nenávist, poněvadž nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli vpravdě posvěceni.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC

Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8. srpna 1976, se zájezdem do Washingtonu, D.C. na zpáteční cestě. Jízdné, dvojí přenocování cestou a nocleh ve Filadelfii: pokoj pro 2: $170; pro 3: $157; pro 4: $148. — Přihlaste se bezodkladně přímo v naší cestovní kanceláři.

6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

+ + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

V hodinu smrti povolav k sobě svého syna Tobiáše a sedm jeho mladých synů, svých vnuků, pravil jim: "Zkáza Ninive se blíží. Neboť nemine se s účinkem slovo Hospodinovo. A naši bratři, kteří jsou ze země Israelovy odvedeni a rozptýleni, navrátí se do ní. Všecka jeho opuštěná země bude zase zalidněna. Dům Boží, který byl v ní spálen, bude zase vystavěn a všichni, kteří se bojí Boha, vrátí se tam. I pohané opustí své modly, přijdou do Jerusalema, a budou v něm bydliti. S radostí také všichni králové země budou se klaněti v něm králi Israelovu."

"Protož slyšte, synové moji, svého otce: Služte Hospodinu věrně, snažte se činiti, co se mu líbí. Přikažte také svým synům, by činili skutky spravedlivé, dávali almužnu, pamatovali na Boha a ustavičně upřímně a z celé své síly ho chválili. Nyní tedy, synové, slyšte mne! Nezůstávejte tu, ale jakmile pochováte svou matku vedle mne v jednom hrobě, hned vydejte se na cestu, byste se odtud dostali, neboť vidím, že nepravost města je zničí."

Po smrti své matky tedy odešel Tobiáš z Ninive se svou manželkou, se syny a vnuky i vrátil se k svému tchánu a tchyni. Zastal je ve zdraví a ve stáří velikém. Pečoval o ně a sám zavřel jim oči. Všecko dědictví domu Raguelova dostal on sám. Viděl syny svých synů do pátého kolena. Když dovršil v bázni Boží devadesát devět roků, v radosti pochovali ho. Všecka jeho přízeň a všecek jeho rod žil dále šťastně svatým životem, takže milí byli jak Bohu, tak lidem, to jest všem obyvatelům země. Tob. 13, 14.

Tobiáš, učitel svého lidu a prorok.

Chvalozpěv Tobiášův jet krásnou ukázkou starozákonního umění básnického. Jest vroucím projevem vděčnosti Tobiášovy vůči Hospodinu za prokázaná dobrodiní. V tomto chvalozpěvu jest však obsaženo i důtklivé vybídnutí lidu israelskému, aby se zamyslil nad svým osudem, aby uznal, že hřešil, a že spravedlivě jest potrestán. Tobiáš upozorňuje Israelity, že mají ve svém vyhnanství mezi pohanskými národy vznešený úkol poučovati pohany, že není Bůh jiný všemocný kromě Hospodina." Dále Tobiáš osvícen Duchem svatým líčí slávu Jerusalema, až zavítá do něho Vykupitel.

Jakoby viděl příchod Králů k narozenému Vykupiteli nadšenými slovy předpovídá: "Národové zdaleka k tobě přijdou s dary budou se klanět v tobě Pánu." Jerusalem bude kolébkou Církve. To naznačují slova: "Půdu tvou za svatou budou považovat. Zlořečení budou, kdo tebou pohrdnou, zavrženi, kdo tě budou tupit. Blaze každému, kdo miluje tě, a kdo raduje se z pokoje tvého." Ku konci chvalozpěvu dokonce už snaží se vyobraziti krásu nebeského Jerusalema, v jehož třídách navěky bude zníti radostné "Alleluja."

Připomínejme si často krásu nebe.

Nadšená píseň Tobiášova je nám krásným vzorem, jak se máme modlit, jak máme smýšlet o Prozřetelnosti Boží, která všeho i utrpení a trestů používá k našemu konečnému blahu, to jest k naší spáse. Každá naše bodlitba a každé rozjímání mělo by končit vzpomínkou na krásu a blaženost věčného života v Bohu. Taková vzpomínka bude nás povzbuzovati k dobrému, chrániti před hříchem a posilovati v křížích. Obsažný podklad k úvaze o nevýslovné kráse nebeského Jerusalema, v němž na věky bude sídliti vzkříšená a oslavená Církev, podává nám svatý Jan apoštol na konci svého Zjevení: "A viděl jsem nové nebe

Pronásledování kněží v ČSR

Když byli v jubilejním roce 1973 — tisíc let od založení pražského biskupství — jmenováni papežem noví biskupové — Čech a tři Slováci — všichni při nejmenším členové smutně proslulého a od státu odvislého sdružení katol. kněží Pacem in terris, které bylo založeno na pokyn prvního tajemníka Husáka, očekávali mnozí kněží a věřící, že biskupským svěcením dostanou třebas jen postupně noví biskupové odvahu a sílu k otevřenému slovu tam, kde i věřící je povinnen zastat se utiskovaného kněze nebo laika.

Nic takového se dodnes nestalo!

Všichni čtyři nově vysvěcení biskupové svorně mlčí nebo mlčet musí. Hmota tedy zvítězila nad duchem! O tom také hovoří nedávno na Slovensku tajně vydaný leták. Ptá se na příčiny tohoto mlčení zcela otevřeně.

Stovky katol. kněží, podřízených těmto biskupům, byly nejen přeloženy na nejzapadlejší fary, ale mnozí kněží ztratili souhlas, takže nemohou pracovat jako kaplani nebo faráři. Nedávno to postihlo oba kněze při kostele sv. Ignáce v Praze, z nichž jeden, už šedesátiletý, pracuje dokonce na podzemní dráze. Mezitím jsou však jmenováni méněcenní kněží kanovníky, kněží pasivní, kteří jsou však členy Pacem in terris — nebo kněží zcela nekněžští. Žádný z těchto státem přiklepnutých hodnostářů neztratil souhlas ani nebyl přeložen. Zdá se, že u nás zavládly středověké poměry, kdy panovníci obsazovali svými milci biskupská, opatská i jiná místa. Dnes je to ovšem horší — neboť tyto milce milují a vychvalují komunističtí ateisté.

To vše však komunistickému režimu stalinského ražení ještě nestačí! Nevíme, odkud podněty k dalším opatřením vycházejí. Snad od Karla Hrůzy, šéfa všech církví v naší vlasti? V době, kdy začínala jednání s Vatikánem prohlásil, že "naše církevní politika zůstane vždy stalinská". Za pražského jara byl nucen svůj úřad opustit. Z té doby se datuje druhý výrok. Rozběsněn vykřikoval: "Však já se tam opět vrátím a potom jim všem ukážu!"

Snad on sám dal podnět k velmi zajímavému a podlému dodatku ke Sbírce zákonů a nařízení čsl. republiky z r. 1949 ze srpna 1975, vydanému jako rozhodnutí Sekretariátu pro věci církevní v Praze pod č. j. 2520:75, které upravuje a doplňuje udělení státního souhlasu pro výkon duchovní služby. V bodě 1. se praví, že "na udělení souhlasu neexistuje právní nárok, jako neexistuje právní nárok na zaměstnání ve státní službě". Kněžská služba, na kterou světí biskupové bohoslovce, není podle tohoto usne-

Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 4.)

a novou zemi. Také jsem uviděl město svaté, Jerusalem nový. A uslyšel jsem hlas veliký s nebe, an praví: Hle, stánek Boží s lidmi a přebývati bude s nimi, a oni budou jeho lidem, a on, Bůh, s nimi bude jejich Bohem. A setře Bůh všelikou slzu s očí jejich, a smrti nebude již, ani zármutku, ani křiku, ani bolesti nebude již, neboť první věci pominuly. — Chrámu jsem v něm neviděl, neboť pán Bůh všemohoucí jest chrámem jeho, a Beránek. A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby mu svítily, neboť velebnost Boží je osvíila, a svící jeho jest Beránek. I budou choditi národové ve světle jeho a králové země přinesou slávu a čest do něho. A brány jeho nebudou se zavírati za dne, neboť noci tam nebude. A nevejde do něho nic poskvrněného, ani kdo páše ohavnost a lež, leč jen ti, kteří jsou napsáni v Beránkově knize života." Zj. 21.

Ku konci dojímavého životopisu.

Tibiáš starší před svou smrtí předpověděl zkázu města Ninive. Čtyřicet let potom Babyloňané a jejich spojenci Medové a Skythové srovnali město se zemí. To se stalo roku 606. před Kristem.

Tehdy Tobiáš mladší už v Ninive nebyl. Podle vůle otcovy po smrti matčině odešel do Ekbatan v Medii k svému tchánu a tchyni. Zastal je ve zdraví a ve stáří velikém. Pečoval o ně a sám zavřel jim oči. Svatost života a Boží požehnání přeneslo se i na potomstvo Tobiášovo. Krásný a nezapomenuttelný příklad spravedlivého života obou Toboášů září do dneška všem lidem dobré vůle.

CO SE DÁLO V ŘÍŠI JUDSKÉ. (932—587 pr. Kr.)

ISAIÁŠ POVOLÁN K ÚŘADU PROROCKÉMU.

Isaiáš vypravuje o svém povolání k prorockému úřadu — Úvodní napomenutí pobloudilého lidu — Oběti nutno Hospodinu přinášeti s čistým srdcem — Kdo prosí za odpuštění dosáhne — Slavný bude pahorek Jerusalemský, až přijde Vykupitel, — jenž narodí se z Panny — a bude Knížetem pokoje.

Toho roku, kdy zemřel v Judsku král Osiáš-Azariáš, viděl jsem Pána,an sedí na trůnu vysoko vyzdviženém. Cípy roucha jeho naplňovaly chrám. Serafové vznášeli se nad ním. Šest křídel měl každý. Dvěma zastíral si tvář, dvěma zastíral si nohy a dvěma létal. A volal jeden ke druhému:

"Svatý, svatý, svatý jest Hospodin, Bůh zástupů, plná jest všecka země slávy jeho."

Chvěly pak se podvoje veřejí od hlasu volajícího a dům naplnil se dýmem. I řekl jsem: "Běda mně, neb veta jest po mně. Vždyť jsem člověk rtů poskvrněných, vždyť bydlím mezi lidem rtů poskrněných, a krále, Hospodina zástupů, viděl jsem očima svýma!"

I přiletěl ke mně jeden ze serafů, mající v ruce ohnivý kamének, který kleštěmi byl vzal s oltáře, dotekl se jím úst mých a řekl:

Ejhle, dotklo se toto rtů tvých, odňata jest nepravost tvá, a hřích tvůj jest očistěn."

I slyšel jsem hlas Páně, an praví: "Koho mám poslat, a kdo nám půjde?"

I řekl jsem: "Ať, já, pošli mne." Is. 6.

Isaláš napomíná pobloudilý lid:

Slyšte nebesa, pozoruj země, neb Hospodin mluví:

"Syny jsem vychoval, vyvýšil, oni však pohrdli mnou. Zná býk hospodáře, i osel jesle svého pána, Israel však mne nezná, lid můj rozumu nemá. Běda národu hříšnému, lidu,, jejž vina tíží, plemenu nešlechetnému, dětem pokaženým. Opustili Hospodina, Svatého Israelova tupí, obrátili se k němu zády. Kam ještě bít vás mám, když tě hřešíte dále?"

"K čemu jest mi množství obětí vašich?" — praví Hospodin — "Syt jsem skopových žertev a tuku krmných hovad, krve telat a beranů a kozlů nechci. Když rozprostíráte své ruce, odvracím oči své od vás, a když rozmnožujete modlitby, nevyslýchám vás. Vždyť máte ruce své plné krve. Čisté se umyjte! Odstraňte zlé své smýšlení, abych neviděl ho. Přestaňte jednati zvrhle, učte se činiti dobře: hledejte spravedlnost, přispějte potlačenému, ku právu pomozte sirotku, zastaňte se vdovy! Můžete přijít, byste mne kárali: — Hospodin praví — byť byly vaše hříchy jak šarlat, jak sníh budou zbíleny, byť byly červené jak červec, jak vlna zbělejí. Chutě-li budete poslouchat mne, dober světa budete požívat. Nebudete-li však chtíti a popudíte-li mne k hněvu, meč vás pohltí, neb ústa Hospodinova mluvila."

Co viděl Isaiáš, syn Amosův, o Judovi a Jerusalemu:

Vposledních dnech zpevněna bude hora domu Hospodinova. Bude nejvyšším vrcholem horstev, vyvýšená nad pahorky. Proudit bude k ní každý národ, hrnout se mnoho kmenů, a řeknou: "Pojd'te a vystupme na horu Páně, do domu Boha Jakobova! Ať nás naučí svým cestám, a choditi budeme po jeho stezkách!" Vyjdeť ze Siona nauka, a slovo Páně z Jerusalema. Porovnávat bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují v radlice své meče, a svá kopí v srpy ženců. Nezdvihne meče kmen proti kmeni, aniž cvičit se budou v boji. Nuže, dome Jakobův, pojd'te, a chod'me ve světle Hospodinově!

Proroctví o Dítěti, jež se narodí z Panny a jež bude knížetem pokoje: Za dnů Achaza, krále judského, vytáhl Rasin, král syrský, a Pekach, král israelský, proti Jerusalemu do boje. I řekl Hospodin Isaiášovi: "Vyjdi vstříc Achazovi."

I mluvil Hospodin k Achazovi skrze Isaiáše a řekl: "Požádej si znamení od Hospodina, Boha svého, buď hluboko, v podzemí, nebo vysoko, na výsostech, že nepřátelé Jerusalema nezvítězí."

Achaz řekl: "Nebudu žádati, abych nepokoušel Hospodina."

I řekl Isaiáš: "Slyšte tedy, členové domu Davidova! Jest vám málo roztrpčovati lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení: "Aj Panna počne a porodí Syna, zván bude jménem "Emanuel", to jest "Bůh s námi", máslo a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a voliti dobré. Neboť prve než bude dítě umět zavrci zlé a voliti dobré, bude zpustošena země, jejížto dvou králů se hrozíš. Ale Hospodin přivede i na tebe, protože jsi neuvěřil slovu Hospodinovu, a na tvůj lid a na dům otce tvého dny, jakých nebylo od té doby, co se odštěpil Efraim od Judy, assyrským králem." Is. 7.

Potom praví Isaiáš: "Kdysi v ponížení byla země Zabulon a Neftalí, ale posléze bude ve vážnosti Přímoří, Pojordání, Galilea pohanů. Lid, který chodí ve tmě, vidí veliké světlo. Obyvatelům země, již zastiňuje smrt, těm vzchází světlo. Hospodine, rozmnožil jsi národ, zvýšil jsi radost, veselí se před tebou, jako bývá veselost ve žni, jako plesají vítězi, když se dělí o kořist. Neboť Dítě narodí se nám a Syn bude nám dán, vladařství na rameni bude míti, a nazýván bude: Zázračný, Rádce, Bůh silný, Otec na budoucí věky, Kníže pokoje. Vladařství jeho vzroste a pokoji nebude konce. Na trůně Davidově a v království jeho vlásti bude, aby je utvrzoval a upevňoval právem a spravedlností od tohoto času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. — Prut vzejde z pahýlu Jeseova, výhonek z kořene jeho vykvete, a spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch umění a pobožnosti a naplní jej duch bázně Hospodinovy. Ne dle toho, co oku se zdá, bude soudit, aniž dle toho, co uslyší, bude trestat. Ale dle práva bude se jímat chudých a spravedlivě mstiti utlačené." Is. 9, Is. 11.

Teď budeme sledovati osudy říše judské.

Po smrti Šalomounově rozštěpila se říše na dvě části: říši israelskou a říši judskou. Doposud sledovali jsme ponejvíce osudy říše israelské (severní části Palestiny). Tato trvala od nastoupení krále Jeroboama r. 932 před Kristem až do roku 721, kdy poslední král israelský Oseáš i velká část obyvatelstva byli odvedeni králem Sargonem do assyrského zajetí. Za 211 roků vystřídalo se na trůně israelském 19 králů. Jedním z nich byl král Achab, s nímž se utkal prorok Eliáš.

V dalším budeme sledovati osudy říše judské, kde kralovali v Jerusalemě potomci Davidovi. Tato říše udržela si déle samostatnost. Vystřídalo se v ní 20 králů od roků 932 až do roku 587, kdy poslední král judský Sedekjáš byl s lidem odveden do babylonského zajetí králem Nabuchodosorem.

Isaiášův stručný životopis.

V říši judské působil Isaiáš, kníže mezi proroky. Narodil se asi roku 767. Otec Isaiášův slul Amos, kterého dlužno dobře lišiti od proroka Amosa. Rodina Isaiášova byla zámožná a vznešená. Isaiáš sám byl přirozeně neobyčejně nadaný a dle všeho také vyzbrojen všemi vědomostze vznešené rodiny. Bydlil v Jerusalemě.

K úřadu prorockému byl povolán roku 737, téhož roku, kdy zemřel judský král Azariáš-Osiáš. Působil za jeho nástupců: Joatama, Achaza, Ezechiáše. Dle židovského podání skonal za panování krále Manassa mučednickou smrtí, byv rozřezán dřevěnou pilou. Isaiáš byl veřejně činný asi 60 roků: od roku 737 asi do r. 680.

Pokračování

Pronásledování kněží

(Pokračování ze str. 4.)

sent povoláním těchto lidí, je pro ně zaměstnáním, na které nemají nárok. Možná, že brzo budou svěcení jen ti bohoslovci, kteří jsou členy Pacem in terris. Při tom je známo, že této organizaci Řím nepřeje. V poslední době jsou bohoslovci přemlouváni, aby se stali členy této státní organizace.

Neslýchaný je další odstavec nového nařízení, které odporuje několika článkům čsl ústavy — o Helsinkách ani nemluvě: "Duchovní mimo službu, pracující v jiném zaměstnání — musí mít k sloužení soukromých mší s vyloučením veřejnosti — souhlas okresního církevního tajemníka a v souhlasu musí být uvedeno kdy a kde se mše slouží."

Jsou kněží — většinou dělníci, neboť jiné zaměstnání je pro socialistickou společnost nebezpečné — kteří již 25 let nesmějí a nemohou sloužit mši svatou v kostele — jen doma. Do srpna t.r. to bylo aspoň mlčky trpěno. Jsou to ti kněží, kteří za úsvitu, než odejdou do práce — na stavbu, do továrny či JZD — někde v koutku svého pokoje, úplně sami, sloužili mši svatou, kterou v kostele sloužit nesmí. Podle platného trestního zákoníku mohou být potrestáni vězením až do jednoho roku. Jsou to kněží, kteří někdy víc než osm hodin denně pracují pro socialistickou společnost ovšem také proto, aby měli co jíst. Je to vlastně kontrola kněžského soukromí. Doufejme, že žádný z nich ze strachu nebo z pošetilosti nebude žádat o komunistického církevního tajemníka o tento souhlas. Mohl by mu být odňat! Jak to připomíná léta padesátá, kdy byli vyšetřováni a odsuzováni kněží a řeholníci za to, že se občas v bytě společně pomodlili!

Mnozí úředníci na státních církevních institucích jsou členy čsl. STB, někteří i sovětské KGB. Je divné, že se k těmto skutečnostem, bolestně se dotýkajících věřících a kněží, na nejvyšších církevních místech mlčí. Doufejme, že nejsou pravdivá slova, která napsal do zahraničí jeden mladý kněz: "Všichni — i papež — nás opustili!"

Anastáz Opasek

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Řím: Poslední číslo informačního věstníku, vydávaného tiskovou kanceláří Otců Jezuitů, připomíná postavu a dílo albánského jezuity, pátera Gjona Karmy, který hrdinský vydával svědectví o víře v době pronásledování od konce minulé války. Páter Karma zemřel loni v listopadu ve věku 80 let a jeho život odhaluje oponu, která zastírá světu pronásledování veškeré náboženské činnosti albánskými komunisty. Proslavil se především jako představený skupiny jezuitů, kteří po léta žili v zimních měsících mezi severoalbánskými horaly. Se svými spolubratřími páter Karma přispěl ke křesťanštějšímu způsobu života různých kmenových klanů, mezi nimiž vládly dříve zákon krevní msty. Též padlo za oběť mnoho tamních obyvatel. Od r. 1945 byl po 16 let vězněn v albánských žalářích, kdežto všichni italští jezuité byli vypovězeni ze země. Albánské jezuity buď potkal stejný osud, anebo museli při své pastorační činnosti překonávat nejrůznější překážky. V r. 1967 vláda vyhlásila Albánii za ateistický stát a každou náboženskou činnost za těžký zločin. Páter Karma se tehdy ocitl zcela bez prostředků a v 70 letech byl donucen živit se žebrotou. Při každém tajném kázání či křtu riskoval vždy znovu žalář a možná i trest smrti. Přes všechno státní úsilí vyhladit náboženství z albánských věřících, dílo a postava pátera Karmy jistě vstoupí do albánských dějin.

Velká Británie: Westminsterský arcibiskup, mons. Hume, prohlásil, že přijímá své jmenování kardinálem se stejnou řeholní poslušností, s níž přijal i arcibiskupský úřad. "Mou největší radostí bylo říkat — že jsem řeholníkem". Připomněl i tradici, podle níž se stává kardinálem každý westminsterský arcibiskup a dodal: Důležité je, aby anglická a waleská církev byly zastoupeny v kardinálském sboru.

Liebfrauenberg: Lutersko-katolická smíšená pracovní skupina konala ve dnech 15.—20. března své třetí valné zasedání v Liebfrauenbergu u Strassburku. Až dosud většina církví, teologických fakult a jednotlivých teologů hodnotí positivně fakt, že byl zahájen oficiální dialog mezi katolíky a luterány a souhlasí, aby se v něm pokračovalo společným studiem speciálních námětů. Za tím účelem byla již vytvořena zvláštní podkomise, pověřená společným vypracováním dokumentu o Večeři Páně (Eucharistii). V tomto dokumentu mají vyložit, jak chápou eucharistii katolíci a luteráni v současné ekonomické souvislosti. Smíšená skupina věnovala též zvláštní pozornost katolické a luteránské liturgii. Obě strany se shodují v názoru, že liturgie je obzvláště vhodným nástrojem k vzájemnému lepšímu porozumění. Smíšená komise se kromě toho rozhodla vytvořit i další podkomisi, jejímž úkolem bude studovat problém kněžství jako služby a službu církve věřícím a lidstvu vůbec. Členům bylo doporučeno, aby při svém studiu přihlíželi obzvláště k otázce biskupského úřadu a služby. Předpokládá se, že příslušný dokument bude vypracován během dvou let. Diskutovalo se rovněž o různých "modelech" církevní jednoty, jako jsou např. "organická jednota" (navrhovaná hnutím "Church Union" a jinými), tzv. "koncilní společenství" (které bere v úvahu např. Světová rada církví), dále tzv. "Svornost" (nazvaná tak podle stejnojmenného Launburského hnutí luteránu a reformovaných křesťanů), potom tzv. "Usmířená rozmanitost" a konečně tzv. "Společenství mezi sesterskými církvemi" (jež se nyní aplikuje ve vzájemných stycích mezi pravoslavnými, anglikány a katolíky). V každém z těchto modelu jsou určité kladné prvky a proto Smíšená komise zdůraznila jejich důležitost pro celkovou orientaci ekumenické činnosti. Za práci Smíšené komise zodpovídají Sekretariát pro jednotu křesťanů a Světová luterská federace. Jejími předsedy jsou katolický biskup z Kodaně mons. Martensen a severoamerický luterán prof. Lindbeck. Další schůze Smíšené skupiny se bude konat příští rok. Přesné datum a místo nebyla dosud stanovena. Až do této schůze bude pokračovat práce v podkomisích.

Portugalsko: Ve čtvrtek 13. května předsedal kardinál Baggio, prefekt kongregace pro biskupy, náboženským oslavám zjevení Panny Marie ve Fatimě. Před svým odletem prohlásil: Aktualita fatimského poselství se zakládá na faktu, že toto poselství je v plné shodě s evangeliem. Je to jakési zkrácené evangelium. Stačí se jen trochu zamyslit a pochopíme, proč P. Maria ve Fatimě vyzývá k pokání, k modlitbě, k sebezáporu, k mravní čistotě a k radikální změně smýšlení. K těmto cílům se dnes směřuje všeobecně, třeba i úplně opačnými cestami.

Jugoslávie: Podle zprávy chorvatské katolické tiskové kanceláře AKSA byl arcibiskupovi z Rjeky, mons. Pavlišičovi zabráněn přístup do loděnice "Třetí květen", kde měl posvětit novou loď, kterou objednala jedna pařížská firma. K této trapné události došlo už 8. dubna. Objednavatel sice získal od místních úřadů povolení k posvěcení lodi, ale když se dostavil arcibiskup spolu s dvěma kněžími, bylo jim sděleno, že ředitelství nehodlá trpět ani jejich přítomnost v loděnici, ani jejich účast při obvyklém obřadu pokřtění nové lodi, a to z důvodů, které již byly oznámeny hromadnými sdělovacími prostředky. Těmito důvody jsou podle uvedené tiskové kanceláře výtky politického rázu, které byly vzneseny proti arcibiskupovi proto, že během své návštěvy v Jižní Americe se setkal s chorvatskými uprchlíky, považovanými za nepřátele současného režimu.

Švýcarsko: Letošní postní sbírka mezi švýcarskými věřícími vynesla celkem 13 miliónů 600.000 franků, tedy podstatně více než loni. Celkový výtěžek není ještě definitivní, protože v některých farnostech sbírka pokračuje až do svatodušních svátků. Rovněž další sbírka, pořádaná pro domácí misie předčila očekávání. Bylo vybráno více než 2 milióny 300.000 franků. Její výnos je určen pro potřebné katolické komunity a osoby ve Švýcarsku.

Spojené státy: Severoamerická charitativní organizace "Catholic Relief Service" zřídila zvláštní fond pro postižené zemětřesením ve Friuli. Různé katolické organizace, především italsko-americké, mu až dosud věnovaly na 25.000 dolarů. Organizace zaslala na místo pohromy pokrývky v ceně 35 tisíc dolarů a kromě toho newyorský arcibiskup kard. Cook poukázal mons. Battistimu, arcibiskupovi v Udine obnos 5.000 dolarů.

Vatikán: Při středeční generální audienci 12. května 1976 sv. Otec promluvil nejprve k německy a holandsky mluvícím věřícím ve svatopetrské bazilice a potom k ostatním ve velké audienční síni. Všech poutníků bylo přes 8.000. Pavel VI. pokračoval v křestní tématice a připomněl význam této svátosti pro křesťany. Řekl: "Křest je pro nás znovuzrozením a novým pojetím života. Přináší s sebou i nový způsob myšlení a původní filosofii o velkých problémech našeho bytí, osvětlených křesťanskou moudrostí." Nadpřirozeným znovuzrozením skrz křest ovšem neztrácíme smysl pro konkrétní životní skutečnost, naopak, tato schopnost se v nás ještě zbystří a vidíme vše jasněji, v novém a vyšším světle. Ani nový, nadpřirozený evangelní řád však sám o sobě nepotlačí zlo ve světě a v člověku. Sv. Otec uvedl podobenství o pšenici a koukolu a k tomu dodal: "Ani po křtu věřící nemusí odhalit ve svém myšlení vždy plnou pravdu; i pak může upadnout do omylů, pokušení a náklonnosti ke hříchu, i pak může propadnout vášním a žádostivosti. A navíc se ještě setká ve světě s odporem, pronásledováním a nespravedlností. I mezi vlastními bratry ve víře najde nesvornost zášť a dokonce i zradu". Závěrem pak, s narážkou na současné události podotkl: "Jak jsou dnes pro nás běžná (všechna) tato utrpení. Někdy se proti nám obrací i naši nejdražší přátelé, lidé, kterým nejvíce důvěřujeme a dokonce i naši nejbližší. Protestování se stalo zvykem a nevěrnost téměř důkazem svobody. Jak to zarmucuje, milovaní synové!"

Vatikán: Svatá stolice a republika Kapverdských ostrovů se rozhodly navázat vzájemné diplomatické styky na úrovni nunciatury se strany Sv. Stolice a velvyslanectví se strany Kapverdských ostrovů. Tuto republiku, která dosáhla nezávislosti loni v červenci, tvoří 15 ostrovů v atlantickém oceánu poblíže západoafrického senegalského pobřeží. Žije na nich asi 265 tisíc katolíků. Všechny ostrovy tvoří jedinou diecézi Santiago de Cabo Verde.

Švýcarsko: V neděli 30. května bude vysvěcen ve farnosti Brugg v basilejské diecézi první švýcarský stálý jáhen. Je jím 46letý plukovník ve výslužbě, pan Willi Zuber, ženatý a otec tří dětí. V téže diecézi se připravují na jáhenskou službu další tři laikové.

Rakousko: Katolická akce v diecézi Štýrský Hradec se obrátila k obyvatelstvu s výzvou, aby každý věnoval na pomoc obětem zemětřesení ve Friulské oblasti alespoň tolik, kolik vydělá za hodinu své práce.

Švýcarsko: V Lucernu proběhlo v minulých dnech setkání 80 německy mluvících katolických novinářů ze Záp. Německa, Rakouska a Švýcarska. Uspořádala je Liga švýcarských katolických novinářů. Jednalo se o různých problémech současného tisku, jakož i o pokusech v některých zemích omezovat svobodu informací, o větším úsilí křesťanů v boji za svobodu člověka a konečně za dokonalejší formaci těch, kdo pracují na poli katolického tisku.

Itálie: V Bagnoreggio byly zakončeny oslavy 700. výročí úmrtí sv. Bonaventury. Mezi jiným bude vyhlášena i družba mezi tímto městem a Mantesla-Jolie u Paříže, kde světec sídlil během svého generalátu.

Anglie: Katolická církev ve Skotsku se připravuje na oslavu Světového dne hromadných sdělovacích prostředků, který připadá na poslední květnovou neděli. V neděli 23. května bylo v kostelech rozděleno věřícím 200.000 výtisků brožůrky o činnosti skotské církve na tomto poli.

Spojené státy: Hudebníci a liturgičtí odborníci uspořádají ve dnech 31. května až 3. června v texaském městě San Antonio studijní symposium o chrámové hudbě a o liturgii vůbec. Mezi jiným se bude jednat i o liturgických problémech, vyvolaných mexickými přistěhovalci.

Vatikán: V úterý 11. května odjela do friulské oblasti, postižené katastrofálním zemětřesením, zvláštní papežská komise, vyslaná sv. Otcem, aby přinesla pomoc a útěchu tamnímu obyvatelstvu. Komisi vede kard. Pignedoli a jejími členy jsou páter de Riedmatten, tajemník papežské rady "Corunum", a mons. Scalzotto, podtajemník kongregace pro evangelizaci národů. Komise navštíví místa pohromy, nemocnice, stanové tábory pro ty, kdo přišli o přístřeší a pomocná střediska.

Řím: Na salesiánské univerzitě v Římě probíhal začátkem května 5. mezinárodní sjezd šiřitelů modlitby růžence. Sjezd skončí ve středu audiencí u sv. Otce. Delegáti věnovali celý den studiu papežského dokumentu o úctě k Panně Marii (Marialis Cultus) a zdůraznili zejména význam a prospěšnost modlitby růžence pro současného moderního člověka. V římské bazilice zvané "della Minerva", která je též sídlem prvého italského růžencového bratrstva, byla koncelebrovaná mše sv. za účasti kardinálů Philippa, Staffy, De Fürstenberga a Pironia, tří biskupů, generálního představeného dominikánů a předsedy sjezdu, pátera Armijos.

Bolivie: Biskupové této země vyjádřili v prohlášení při posledním zasedání své konference naději a přání, že bolivijští pracující budou vytrvale pokračovat v boji za svá práva, avšak bez násilí a nenávisti. Mezi jejich právy dokument uvádí obranu lidské důstojnosti, spravedlivou mzdu, sociální zajištění, svobodu sdružování atd. Biskupové rovněž slibují svou plnou podporu jejich oprávněných požadavků.

Polsko: V sobotu 8. května přijel do Varšavy na návštěvu v Polsku předseda severoamerické biskupské konference, mons. Bernardin, spolu s jejím generálním tajemníkem mons. Rauschem. Po svém příjezdu mons. Bernardin prohlásil: "Přišli jsme do Polska, abychom upevnili duchovní svazek mezi naší a vaší církví. Minulou neděli byl mons. Bernardin v Krakově hlavním celebrantem při slavné mši sv., které se účastnilo na 100.000 osob, a která byla sloužena na závěr procesí, vedeného mons. Poggim, vedoucím delegace Sv. Stolice pro stálé pracovní styky s polskou vládou. Při setkání s asi 50 polskými biskupy mons. Bernardin zdůraznil znovu solidaritu mezi věřícími obou zemí. Dosud navštívil Krakov, bývalý koncentrační tábor Osvětim a hrob Tadeáše Kosciuszka.

MUŽSKÉ POLOBOTKY
z Č. S. R., široké, pohodlné

$17.98
Též papuče, papuče a pracovní boty.
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

Zneužití pronásledování náboženství
(Pokračování ze str. 1.)

New Yorku a vydána společně Radou svobodného Československa ve Washingtonu. Tím více se proto nabízí výtka, že jde o zneužití zkresleného pronásledování náboženství k cílům konfesionálním nebo politickým.

Čs. exil má však právo na to, aby byl správně informován. Tak ve statí nadepsané: "Likvidace židovských obcí." lze se podle pravdy dočíst, že před válkou bylo v Československu 254,288 židů, jejichž náboženská obec pozůstává dnes už jenom z asi 5,000 lidí. Podle týchž statistických údajů bylo však v předválečném Československu: římských katolíků 10.831,693 (73,34%), řeckých katolíků 585.041 (3.97%) a protestantů (všech denominací) 1,129,758 (7.67%), z nichž na Slovensku bylo 555.900. (Statistická ročenska, francouzské znění, 1937, s. 10).

Čs. komunistický režim proto pod rouškou obecného boje proti náboženství soustřeďuje útok na římsko-katolickou církev. Tak to dělá i prof. dr. Jiří Loukota v článku: Náboženská a socialistická tradice společenská. (Tvorba, Praha, 7. I. 1976.) Nová sociální eudaimonie, která se dostaví po socialistickém odpočinku, nahrazuje věčnou blaženost po smrti. Slabé uspokojení: místo duševního rozjímání a povznesení — primitivismus tělesné lenosti.

Věřící občané správně ve stále rozrůstajících se útocích všech čs. sdělovacích prostředku rozpoznávají útoky proti církvi římsko-katolické, i když není výslovně označena v útoku na náboženství. Tak to chápou i odvážní bojovníci, na jejichž dotazy odpovídají komunistické časopisy, zejména také týdeník Tribuna, časopis ústředního výboru KSČ.

3. SVĚDECTVÍ PRAVDĚ

Soustředění útoků proti církvi římsko-katolické je zejména patrné z překážek, které se kladou proti rozšiřování její náboženské nauky a náboženské výchovy, jak je patrno z těchto příkladů:

1. Náboženská výchova nemůže čelit ateistické propagandě ve školách. Vyučování náboženství se znemožňuje všemi prostředky, zatímco ateismus se šíří ve vyučovacích předmětech spolu se státní doktrínou marxismu-leninismu a ve všech časopisech, zejména v Tvorbě a Učitelských novinách. Nepovinné náboženství je dovoleno vyučovat jen někde a to obyčejné jednu hodinu za dva týdny nebo za měsíc. Rodiče, kteří posílají děti do náboženství, jsou vystaveni odvetným opatřením existenčního tlaku. Děti, které chodí do náboženství, jsou obyčejně vyloučeny z vyššího vzdělání. Jen nepatrný zlomek žáků škol se základním nebo středním vzděláním má odvahu přihlásit se do náboženství (v Uh. Hradišti ve školním roce 1976 z 2,500 to bylo 98).

2. Teologické semináře mají přísný numerus clausus pro posluchače, jejichž výběr po dobrozdání faráře třídí policie a strana. Bohoslovecká fakulta v Litoměřicích mohla ve studijním ročníku 1976 přijat z více než 200 přihlášených jen něco přes 20. (Nový život, 1976, č. 3, s. 68.) Policie a strana rozhodují však i o tom, kdo bude vysvěcen na kněze. V r. 1975 měl kněžský seminář v Bratislavě 41 abiturientů, ale 7 z nich nebylo vysvěceno, protože se nezúčastnili oslav 30. výročí osvobození. V Litoměřicích skončilo studium 21 bohoslovců, ale vysvěceno bylo jen 18. (Nový život, 1975, č. 10. s. 198.)

3. Církevní hierarchie je nejpalčivějším problémem vztahů státně politických. V Československu byl posledním arcibiskupem v Praze kardinál Josef Beran (29. XII. 1888—17. V. 1969). V zemích českých byl posledním sídelním biskupem v Litoměřicích kardinál Štěpán Trochta (26. III. 1905—6. IV. 1974); biskupství v sedmi diecézích zemí českých jsou spravována buď titulárními biskupy — apoštolskými administrátory (Praha: Dr. František Tomášek, vysvěcen na biskupa 13. X. 1949 od arcibiskupa Josefa K. Matochy; Olomouc: Dr. Josef Vrána, 27. II. 1973) nebo kapitulními vikáři, dosazenými pod vládním tlakem (Litoměřice, Hradec Králové, České Budějovice, Brno, Těšín). Na Slovensku v sedmi diecézích jsou dva sídelní biskupové (Nitra: Ján Pasztor, jmenován 27. II. 1973; Banská Bystrica: Jozef Ferenc, jmenován 27. II. 1973), jeden titulární biskup — apoštolský administrátor (Trnava: Július Gábriš, jmenován 27. II. 1973) a neobsazena jsou čtyři biskupství: (Rožňava, Spiš, Košice, Prešov). (RCDA — Religion in Communist Dominated Areas, New York, 1974, No. 10—12; Kardinál Trochta — a Martyr.)

Anomalie spočívá v tom, že biskupské stolice jsou prázdné, ale bez biskupských stolců jsou biskupové uznáni církví a neuznáni státem. Mezi nimi jsou zejména v zemích českých: Kajetán Matoušek, (biskupské svěcení 17. IX. 1949, administrátor u sv. Vojtěcha v Praze), Karel Otčenášek (nar. 12. IV. 1915, vysvěcen na biskupa 30. V. 1955 biskupem Mořicem Pichou v Hradci Králové ,duchovní správce v Trmicích, Ústí n. L.), Ladislav Hlad (vysvěcen na biskupa 26. III. 1950 biskupem Trochtou v Litoměřicích, nyní v Charitním domě v Senohrabech). Na Slovensku je to Jozef Korec, který byl tajně vysvěcen na biskupa v r. 1950 a za to odsouzen do vězení na 12 let v r. 1960, rehabilitován v r. 1968, ale v r. 1975 zbaven i státního souhlasu vykonávat kněžské povinnosti a od té doby žije zase jako dělník v Bratislavě. (Kathpress. 27. V. 1975; Nový život 1974, č. 11, s. 219; 1975, č. 5, s. 118.)

4. Mnoho římsko-katolických kněží je ve vězení. Největší protesty v poslední době na Západě vyvolalo odsouzení historika umění Th. Dr. Jaroslava Studeného, který byl v prosinci 1972 odsouzen na 4 a půl roku do vězení pro šíření náboženského tisku a těžce nemocen odpykával si pak trest ve věznici na Borech u Plzně. (Nový život, 1973, č. 4, s. 94.)

Na sklonku první republiky bylo v Československu asi 8,000 kněží, jejichž počet klesl asi na polovinu. V r. 1974 bylo podle jedněch zpráv v ČSSR 4,860 kněží, podle jiných jich bylo 3,500. Rozdíl je vysvětlitelný vězením, předčasným penzionováním nebo odnětím státního souhlasu. Přes 500 kněží bylo zbaveno státního souhlasu vykonávat náboženské obřady a pastorační služby — někteří s odůvodněním, že bojovali z kazatelny proti ateismu. (Nový život, 1973, č. 3, s. 70; 1974, č. 2, s. 44; Frankfurter Allgemeine Zeitung, 31. V. 1975, 18. III. 1976).

Klášterní život byl nezákonně a i podle komunistického právního řádu protiprávné zlikvidován v noci ze 14. na 15. dubna 1950, kdy bylo uvězněno asi 2,000 řeholníků a převedeno do výroby nebo zdravotnictví asi 10.500 řeholních sester. (Nový život, 1975, č. 4, s. 76.)

Snahy o tichou likvidaci církve římsko-katolické narážejí však na vytrvalý odpor nejen kněží, ale i věřících, kteří se uchylují do soukromí prvních křesťanských dob, kdy z katakomb se šířilo křesťanství. Začátkem r. 1976 katoličtí spisovatelé a vědci vydali náboženský samizdat, zvaný 231 — podle notorický známého zákona č. 231 z r. 1948 Sb., o ochraně lidově demokratické republiky, ve skutečnosti o likvidaci intelektuální opozice. (Koelnische Rundschau, 19. II. 1976; Kulturpolitische Korrespondenz, 20. II. 1976).

5. Časopis "Naše snahy" jedná o negativní stránce protestantské kolaborace, když mezi postiženými marxismem uvádí jména profesorů evangelické teologické fakulty v Bratislavě. Je mezi nimi i generální biskup Dr. J. Michalko, který má blíže k marxismu než ke křesťanství. Není tam zmínky o pozitivní stránce křesťanského heroismu a mlčením se přechází nerovný boj náboženství a římského katolictví i řeckých katolíků proti komunistickému režimu.

Podepsaní byli také členy čs. parlamentu v poválečné době 1945—1948 a jeden z nich i sboru pověřeníků (slovenské vlády), jak se představuje i Martin Kvetko. Podepsaní byli v různých politických stranách, ale všichni jsou katolíci, kteří cítí povinnost vydat svědectví pravdě o zamlčeném boji katolictví proti komunismu.

Podepsáni: **Pavel Blaho**
František Desenský
Adolf Klimek
Alois Rozehnal
Vojtěch Vagašský

České nedělní bohoslužby jsou u sv. Prokopa v Chicagu každou neděli v 10:30 hod. dopol.

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ
— Oblastní výbor Chicago —
2137 S. Lombard Ave., Cicero, Ill. — Tel. 656-1117

Srdečně zve Vás, Vaši rodinu a Vaše přátele
na

XX. ČESKOSLOVENSKÝ DEN
a manifestaci za svobodu

v neděli 6. června 1976

WOZNIAKOVA ZAHRADA, 2530 S. BLUE ISLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Obědy od 11:30 hod. dopol. — Výborná česká jídla — domácí pečivo

Program ve 2:30 hod. odpoledne.
Po programu taneční zábava.

Hudba H. Bláhy — Vstupné $2.00

Hlavní dar: Importovaný porcelán pro 12 osob (věnováno firmou MACH Dept. Store, Chicago, Ill., 26. ul.)
Mnoho dalších hodnotných darů.

Habešská vláda poslala proti Eritrei milice venkovanů

Addis Abeba. Severohabešská provincie Eritrea, bývalá italská kolonie, byla po druhé světové válce Organizací spojených národů, darována Habeši; na mínění domácího obyvatelstva se tehdy nikdo neptal. Dnes by se toto území, velké jako Kansas a čítající 1 milióny obyvatel, chtělo stát nezávislým anebo aspoň autonomním. Tamní teroristická hnutí Eritrean Liberation Front a Popular Liberation Front usilují už 14 let o dosažení těchto cílu. Eritrejci si stěžují, že Habešané vůči nim prováději diskriminaci, že zanedbávají hospodářský rozvoj jejich země a že je vyvražďují; kromě toho se dovolávají faktu, že Eritrea nikdy v minulosti k Habeši nenáležela.

Habešská vláda se tajně rozhodla rozdrtit eritrejskou vzpouru pomocí ozbrojené milice venkovanů, která nyní čítá na 100.000 mužů a která má být rozšířena asi na 200.000 mužů. Tato milice se právě v těchto dnech vydala na cestu směrem k Eritrei, prý aby bojovala proti "moslemským útočníkům". Je přepravována pomocí asi tisíce trucku a autobusů; přitom skanduje hesla: "Zabíjejme Araby" nebo "Smrt arabským útočníkům". Habešská vláda úředně popírá existenci této milice. Podle některých zpráv bude účastníkům této výpravy dovoleno plenit, loupit a zabíjet v Eritrei podle svého přání, a až všechen odpor tam bude zlomen, prý se tam budou moci usadit jako v dobyté zemi, budou-li si to přát. Pravidelná habešská armáda nebyla schopna účinně bojovat proti eritrejským vzbouřencům; pouze mohla obsadit města.

Vláda Spojených států dala habešské vládě soukromě na vědomi, že americká veřejnost nelibě nese tuto výpravu venkovské milice do Eritrey a pohrozila možnými hospodářskými sankcemi proti Habeši.

● CO O TOM SOUDÍTE?

Lékař opět otevřel zašitou ránu chlapci, který nemohl zaplatit

Montgomery. Lékařská komora státu Alabama udělila důtku lékaři Bobby Merklemu a určila mu zkušební lhůtu, ve které musí téže komoře čtyřikrát podat hlášení o své praxi, protože 14letému černošskému chlapci, kterého právě ošetřil, zase vytrhal stehy ze sečné rány, když uslyšel, že chlapec mu nemůže zaplatit jeho honorář ve výši 25 dolarů. Lékařská komora sice uznala ve svém prohlášení, že lékař Merkle nejednal ve svém povolání správně, avšak odmítla odejmout mu dovolení provádět lékařskou praxi. Rodina černošského chlapce pak vymáhala soudně na Merklem odškodné ve výši 25,000 dolarů, avšak obdržela pouze 20 dolarů na zaplacení lékaře v sousedním městě, který chlapci znovu zašil jeho ránu.

DOPISY našich čtenářů

FLORIDA - SAN ANTONIO

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

opět jsem se zatoulal v myšlenkách do rodného kraje a to na přání stařenky čtenářky, která mně píše. Narodila se v Jindřichově Hradci a když mně bylo 15 roků, tak jsem s rodiči ještě před první válkou odjela do Ameriky. Nikdy více jsem to mé rodné město neviděla." Milá stařenko, velice rád vyhovuji Vašemu přání, neb na Jindřichův Hradec mám ty nejkrásnější vzpomínky. Po dobu 8 roků jsem navštěvoval tamnější gymnasium, v zimě jsem tam jezdil vlakem a v létě na kole. Jindřichův Hradec je od mé rodné Žirovnice vzdálen asi 15 mil. Leží trochu stranou a v 19. století se mu vyhnula železnice, aby prý formani, kteří obstarávali dopravu, nebyli poškozeni. A přece byl Jindřichův Hradec v 16. století, co do velikosti, druhým městem po Praze. Ještě dnes návštěvníka udivuje neuvěřitelně velká rozloha vnitřního města. Zbytky starých hradeb, jsou jedny z nejkrásnějších historických a uměleckých památek naší rodné vlasti. Jindřichův Hradec, kterému se za Rakouska říkalo úředně Neuhaus, to bylo město důstojnických kasin, švihácких dragounu a též zasmušilých saperáků. V latinských historických písemnostech se toto město nazývalo Nova domus, což značí Nové stavení. Toto město bylo sídlištěm jedné z nejmocnějších větví prastarého českého rodu Vitkovců s erbem pětilisté růže. Páni z Hradce, jejichž sídelní hrad je ještě dnes zachován, stejně jako jejich bratranci Rožmberkové, hráli v dějinách českého národa rozhodující roli. Jejich zásluhou byly zvány umělecké osobnosti, zvláště Italové, kteří spolu s českými umělci vytvořili umělecká díla, která byla předmětem obdivu světové kulturní veřejnosti. Žádný návštěvník nikdy nezapomněl na tento puvabný kout jižních Čech ské vysočiny. Říkalo se tomu hraničích Českomoravmúto kraji Česká Kanada pro množství řek a potoků, z nichž byl nejproslulejší rybník Vajgar a řeka Nežárka, kde jsem tak často chytával ryby. Což ty pověsti o Bílé paní, která v noci bloudila zámeckými komnatami! Kolem Hradce se rozkládala šťavnatá luka a dále na jihu se rozkládala úrodná puda jihočeských Blat, které zvěčnil ve svých spisech hlavně kněz Jindřich Baar a Alois Jirásek.

Zde na hradeckém zámku se rozdávala sladká kaše s medem, což se provádělo od 14. století a hlavní hostitelkou byla zámecká paní. Vejdeme-li do zámecké kaple, tu naši pozornost upoutají gotické obrazy fresek, vypravující legendy o sv. Jiří. A když vejdeme do kostela zasvěceného Janu Křtiteli, celý vnitřek je pokryt nejbohatšími a nejrozsáhlejšími gotickými freskami, které vyjadřují křesťanskou zbožnost a úctu pánů z Hradce. A také jednu zvláštnost má Jindřichův Hradec, toto město má třetí nejstarší gymnasium v Československu, bylo založeno v roce 1495. Zde v Jindřichově Hradci přivandrovalý Turek založil první kavárnu na našem území a to v 17. století. Tato kavárna stojí dodnes a já jsem o své dovolené zde často pil to turecké mokka. Pro své slavné dílo "Dějiny národa českého" zde v Jindřichově Hradci a v Třeboni čerpal František Palacký z dokumentů archivu své poznatky české historie. Zde v Jindřichově Hradci napsal Mistr Křišťan z Prachatic již v 15. století svou tak slavnou knihu o očním lékařství, jejíž některé poznatky nic neztratily ze své platnosti v očním lékařství Historie tu kráčela a kráčí opravdu v plném lesku a vznešenosti, a když některý z vás, milí čtenáři, bude mít možnost navštíviti toto starobylé historicky bohaté město, tu učiňte, co jsem vždy činíval já. Rozložte se tiše a měkce na březích rybníků, řek, zvláště na březích rybníka Vajgaru a řeky Nežárky, zapomeňte na předivo dávných dějin a poslouchejte šumění lesů i něžné laškování vodních vlnek, jejichž vlny se dotýkají měkce a přímo útulně kamenných hrází prastarých rybníků a travou a kvítím porostlých břehu řek. Tu pochopíte, že toto vše je dílo Boha Stvořitele, tu pochopíte, že Bůh je život a život je Bůh. Nic vás nebude rušit, jen nad vámi v oblacích bude znít pokřik racků a čejek, jako připomínka věčného, věčného života a pomíjejícnosti života pozemského. Milá, dobrá stařenko čtenářko, napsal jsem, co jsem věděl, a věřte, že můžete být hrdá na své rodné město Jindřichův Hradec.

Můžete být hrdá na toto město, ve kterém vždy vládnul křesťanský duch, na město poctivců a starých formanů. Vždy a ještě odolává náporu modernisace a své staré památky si chrání a opatruje, třebaže se to dnešním komunistickým okupantům nelíbi. Marně se snaží ze starobylých rodů pánů z Hradce, Rožmberku a Vítkovců dělati kapitalistické vykořisťovatele středověku a novověku. Tenkráte ti podruzi na panstvích těchto slavných rodů se měli nakonec daleko lépe a žili spokojeněji než ti moderní otroci na sovětských komunistických kolchozech.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím své vzpomínky, prosím o modlitby za staré a nemocné. Všechny vás pozdravuji. Bůh Vám všem žehnej.

Karel Pekárek.

OREGON, OHIO.

Zlatá svatba manželů Václava a Olgy Drahozalových v Cedar Rapidsích, Iowa. kteří se dne 2. května ve zdraví dožili a oslavili padesát let svého šťastného manželství. Manželé Drahozalovi vychovali tři zdárné syny Wesley, Stanley a Jerry. Mají jedenáct vnoučat a tři pravnoučata, kteří jim tuto veselku uspořádali.

Hned v sobotu byla pro ně překvapenka (banket) ve známé restauraci Amana. Po banketu se jelo rovnou do domu jejich syna Wesley, kde byla pravá česká veselice. Jejich snacha Olga, dobrá pianistka, hrála na piano české písně, a tak při dobré náladě se všichni dobře veselili a zpívali, až se hory zelenaly.

Tak jsme zapomněli jít domů, a na rozloučenou jsme si zazpívali "Nepůjdeme domů až ráno" a ono vlastně bylo.

V neděli ráno o 10:30 byla sloužena slavná mše svatá v kostele sv. Václava, kterou sloužil důstp. P. Clarence Fráňa, při mši sv. přisluhovali jako ministranti jejich dva vnukové Timothy a Thomas, a syn Jerry byl čtenářem a též podával svaté přijímání. Přede mší sv. chorální sbor zpíval mariánské písně pod vedením sestry Milady Tržel, v anglické řeči, na začátku mše píseň, Překrásná Matko, dále Lord have mercy a Gloria, při obětování Panis Angelicus, a Holy Holy od Šuberta.

Při pozdvihování When we eat this bread, a Beránku Boží.

Při přijímání sbor zapěl česky Zdravas Maria, a Bud' matkou mou, též několik veršů, This is my Country, na počest dvoustého výročí naší nové vlasti.

Po mši sv. K nebesům dnes zalet' písní, tam kde sídlí matka tvá. Též byli přítomni jejich družička paní Gladys Raub, z Fort Wayne, Indiana, a mládenec Frank Drahozal. Po mši sv. byla pro hosty přichystána velká hostina v osadním Auditoriu. Obřadníkem byl jejich syn Stáňa.

Oslavenci obdrželi mnoho blahopřání a dárků ze všech končin Spoj. států, při hostině jim přišlo mnoho přátel a známých gratulovat a blahopřát. Pěkným dárkem je překvapila vnoučata, která jim darovala letenky k návštěvě staré vlasti v Československu.

A teď něco málo ze života našich oslavenců:

Paní Drahozalová pochází ze staré česko-americké rodiny Hrušků, jejich dědeček a babička přijeli do této nové vlasti roku 1855 do Spillvil, Iowa. Je sestřenicí senátora Romana Hrusky, a vzdálená příbuzná hudebního skladatele Antonína Dvořáka, její babička se jmenovala Dvořáková a byla vlastní sestřenice Dvořáka.

Též jsme navštívili toto ryze české městečko Spillvil, a dům, kde Antonín Dvořák za svého pobytu v Americe bydlil, a tam též i složil Synfonii Z nového světa.

Pan Drahozal přijel do této vlasti roku 1911 se svojí maminkou a třemi bratry za tatínkem a to přímo do Cedar Rapids. Václav jako 13ti letý mladík, hned po příjezdu se zapojil do naší spolkové práce, hrával divadla, a za mladých let byl členem Katol. Sokola Neúnavným pracovníkem v Národním svazu Českých katolíků, kde je doposud činný a po mnoho let je ve sboru ředitelů.

Opravdu je to vzácná česká rodina, už třetí a čtvrté pokolení, narozené v Americe a ještě mluvící česky.

S manžely Drahozalovými se už známe přes 40 let, když jsme se poznali na konvencích Národního svazu Českých katolíků.

Ještě jednou vám, naši milí přátelé, přejeme hojnost zdraví a radosti na další společné dráze životem.

John Kučera.

Milí Drahozalovi,

nebýt manželů Kučerových, o Vašem slavném jubileu bychom se v H.N. ani nedověděli. Vaše pokora je sice záslužná, ale máte nám takové věci napsat! — Z upřímného srdce se modlíme za Vás a celou Vaši rodinu, aby Vám Pán Bůh žehnal a ve zdraví zachoval.

Fr. Vojtěch Vít

ENDICOTT, N.Y.:

- Pozdravuji ct. redakci a přeji vše nejlepší od P. Boha, hlavně zdraví. Svátky den matek již přešly, při tom oslavuji vždy své narozeniny 12. května. Letos náš syn byl k mým narozeninám v nemocnici, tak jsme po velkém obědě jeli k němu. Pro jeho ženu to bylo mnoho starostí, protože mají restaurant. Byl na týden doma, ale půjde znovu do nemocnice k přehlídce. Naše dcera chce 9. července jet do kraje na návštěvu. Mám v Blatnici dvě sestry. Zvou mě také, abych přijela s dcerou, ale pro mne to už není. Moje sestra si zlámala ruku. Stěžují si, jaká je tam drahota, mladí ve fabrice si vydělají, ale starším se nedaří moc dobře. K pouti ke svatému Antonínku tam musí žádat dovolení, vše soudruzi obmezují, nemá to konce! V Chathamu v Kanadě bude též pout ke sv. Antonínku po dva dny 12. a 13. června. Rev. Gaborik mají hodně starostí, aby poutníci byli spokojeni. Dřív vypomáhali Br. Svorad Horný, ale nyní pro nemoc mu to není možné. Mr. Vajdík a mnoho jiných se starají o pomoc. Rytíři Kolumbovi se zúčastní průvodu a ty krásné kroje zpestří celou tu parádu, že to vypadá jako v naší vlasti v minulých le-

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

ČESKÁ MISIE SV. VOJTĚCHA
(v hamiltonské diecési)
261 Plains Rd. West, Burlington, Ontario — L7T 1H2
Telephone (Code 116) 523-1932

POZVÁNÍ

Na XXIV. prosebnou celokanadskou

NÁRODNÍ POUŤ

do Svatyně Panny Marie mezi Harony a kanadských mučedníků v Midland, Ontario

V NEDĚLI 6. ČERVNA 1976.

kterou pořádá Zemská Cyrilometodějská liga a české farnosti a misie v Kanadě za trpící vlast a za kněžská a řeholní povolání

PROGRAM:

RÁNO: Sv. zpověď poutníků v kostele od 9. hod. dopol. do 10.45. Prosím, aby byli poutníci na zpověď dobře připravení, aby bylo možno všechno vyzpovídat. Jelikož Fr. Šach bude jediný na všechny úkony, usnadněte mu práci dobrou přípravou. Kdo by měl potřebu delší zpovědi, snad po mnohých létech na této pouti konané, nechť přijde mnohem dříve.

O 11. hod. dopol. slavná poutní polní Mše u oltáře Panny Marie Čenstochovské bude obětována za trpící vlast, za oběti koncentračních a pracovních táborů nacistických a bolševických, s prosbami k našemu milému Otci F. Dostálovi, T. J., zakladateli midlandských pouti. **Homilie:** O. Josef Šach, česky a krátce anglicky, rovněž Mši Sv. J. Šach.

ODPOLEDNE: O 2. hod. Křížová Cesta. Povede jí nám známý **Otec Jaroslav Janda, farář osady Sv. Václava z Toronta.** Jelikož jsme vázáni na jiný program, Křížová Cesta musí být skončena za půl hodiny. Po Křížové Cestě, zastávka u Kříže sem doneseného Slovenskými kněžími, kde se pomodlíme Otčenáš a zdrávas za umučené oběti tyranskými režimy popravené. R.I.P.

ZPĚVY: Při Mši Svaté ty písně, které vám rozdají činovníci Cyrilo-Metodějské ligy a farnosti Sv. Vojtěcha. Během Křížové Cesty — "Sem Dcero Sionská . . ."

O 2.30 odpol. Eucharistické Svaté Požehnání a po něm uctívání ostatku kanadských mučedníků. (Zůstaňte v basilice, neodcházejte.) **Rozloučení se s poutníky — Modlitba:** Otčenáš — Zdrávas Maria — Sláva Otci na úmysly Sv. Otce a k získání plnomocných poutních odpustků. **Zakončení Pouti** zpěvem: "Maria Matičko — Kníže náš . . ."

Oběd — občerstvení — prohlídka "Fort St. Marie" po Mši Sv., nebo po Sv. Požehnání. N. B. Restauraci příliš nedoporučujeme pro velmi pomalou službu. Jako obvykle si přineseme své vlastní jídlo a nápoje.

Pouť k Sv. Antoníčku — Chatham, Ontario, se koná 12. a 13. června 1976.

Srdečně vás všechny zvou Čeští kněží v Kanadě a Zemská Cyrilo-Metodějská Liga v Kanadě:

Za CML J. Šach, duch. rádce
Miroslav Novotný, jednatel
Václav Vostřez, předseda

---

tech. Ty kuchařky si zaslouží pochvalu, jak se starají, aby poutníci měli všeho dost. Teď pro svoje stáří se nemohu vydat na cestu, ale vy mladší, zajeďte si ke sv. Antonínku do Chathamu a budete velmi potěšení jak duchovně tak i tělesně.

Končím a přeji ct. redakci hodně dalších odběratelů, nesmíme zapomínat na předplatné, abyste mohli ještě mnohá léta pokračovat. Jak krásně vypadá Panna Maria Hostýnská na první straně Hlasu Národa. Je nám potřeba její pomoci v dnešní době, kdy ďábel chce strhnout do nevěry celý svět! Zdravím celou rodinu odběratelů Hlasu Národa!

Dopisovatelka
Františka Wiederman.

CEDAR RAPIDS:

Ctěnému redakci a čtenářům!

Májový deštíček dej nám ho Pánbíček, aby se na polích urodil chlebíček! Popřej nám ho, Bože, a bude nám dobře! Máme u nás velmi studené počasí. Dnes už lidé neříkají: "Jak Pán Bůh dá" nebo —"Dejž to Pán Bůh!". Dnes se plánuje. Plánované hospodaření se ale nedaří dle plánu. Stále zůstává v platnosti to staré přísloví: Nestaví-li Hospodin domu. . . Píše mi bratr z Čech: Jarní doba je u nás studené, dokonce mrzne. Tráva dosud neroste, vloni jsme touto dobou už krmili dobytek travou, ale dnes krmíme na sucho. Vloni se dost sena usušilo a tak máme krmení. Obilí se v tuto dobu vloni zasélo, bylo už trochu teplo, ale teď se v poli nemůže nic dělat. Ta zima se stále prodlužuje a zhoršuje tu polní práci, které se dnešní mládež vyhýbá. Všichni chtějí chodit do škol a vzdělávat se, ale ne ručně pracovat. Jenom na ty nucené brigády musí docházet. Někdy tato pomoc dopadne k horšímu. Také nám na tu drahotu k pensi přidali, co měli malou pensi, přidali jim málo, a co měli dost velkou pensi, přidali jim hodně. A tak nevím, jaká je to spravedlnost na světě. V okresních městech se oslavoval první máj. Ze všech škol museli děti do průvodu a ze všech továren dělníci vyrukovali též do průvodu.

Všechny činovníky Hlasu Národa pozdravuje a mnoho štěstí od Pána Boha přeje do dalších let

E. Burak.

CHATHAM, Ont., Kanada

POZVÁNÍ NA POUŤ NA SLAVNÉ DNY 12. a 13. ČERVNA, 1976, V CHATHAMU, ONTARIO

Pouť u sv. Antonínka a Národopisný program, spojený s křesťanskou kulturou a doplněný krásou národních krojů, vše to, co obohacovalo Moravské Slovácko, možno uvidět na naší pouti v Chathamu. Ano, jsou to stále krásné kroje, bohatě zdobené výšivkami a vábivé tance mladých, korunované dobrosrdečností, prodchnuté náboženským duchem a národním uvědoměním, čistě náplň křesťanské víry v Boha starých a mladých. To vše můžete uvidět ještě v Chathamu na pouti ku sv. Antonínkovi.

Jménem Osady sv. Antonína a jménem Výboru, který organisuje tuto slavnost, jste srdečně zváni, všichni Čechoslováci z blízka i zdaleka, krajané a přátelé v Kanadě a ve Spojených Státech Amerických, na tuto mimořádnou slavnost, jakou těžko jinde uvidět. Ti, co po léta přijíždí do Chathamu na tuto slavnost skoro každý rok, jistě se již těší, a kdo neměli možnost zúčastnit se naší slavnosti v minulých letech, zveme srdečně, přijeďte k nám letos.

Program slavnosti **bude jako minulá léta.** V sobotu odpoledne 12. června vítání hostů, ubytování. Večer v 7:00 hodin slavná mše svatá pro poutníky a oslava Panny Marie Svatohostýnské. Slavnostním kazatelem bude dp. Anselm Špaček, OMCap., kapucín a universitní profesor církevních dějin. Po mši sv. následuje společenský večer, taneční zábava v městské Aréně. Opravdové krajanské pobavení za dechové hudby. V neděli jsou mše sv. v 8:00 hodin ráno a v 9:15 anglické. V 10:30 Průvod Božího Těla a v 11:00 hodin koncelebrovaná mše sv. před lurdskou jeskyní za pěkného počasí; jinak v kostele. Průvod Božího Těla povede řada Kolumbových rytířů a krojovaná skupina mladých, zpěv věřících s duchovou hudbou: "Bože, cos ráčil před tisíci lety", a "Tisíckrát pozdravujeme Tebe!" a "Na stokrát buď pozdravený, o sv. Antoníne!" a jiné. Čekáme letos mimořádnou účast mladých v národních krojích. Pod skalkou u lurdské jeskyně začne slavná mše sv. a kázati bude česky a krátce anglicky dp. Anselm Špaček, OMCap. Mši sv. za poutníky přítomné i z minulých let, živé i zemřelé a za starou vlast bude obětovat dp. Longinus Gaborik CC, farář osady. Mše sv. se zakončí hymnou Te Deum laudamus, Bože, chválíme Tebe!— Po církevní slavnosti kolem kostela půjdou účastníci do městské Areny, několik bloků od kostela, na společný krajanský oběd. Po obědě, asi ve 2:00 hodiny, započne Národopisný program. Vystoupí různé skupiny, taneční skupina z Toronta, ze St. Cathrines, z Assumption, Ohio a taneční skupiny z chathamska; snad neočekávaně se přihlásí i další.

Tento odpolední program je opravdu bohatý a i dojemný. Vzorné vystoupení všech účinkujících si jistě zaslouží od přítomných plného uznání a bouřlivého potlesku. Nezapomínejme, že všichni tanečníci jsou už druhá i třetí, ano někdy i pátá generace, děti narozené zde v Kanadě anebo ve Spojených státech Amerických a dovedou representovati nádherné starou vlast proto, že máme mezi námi ještě stále obětavých instruktorů těchto vzácných národních tanců. Bez nich by to čistě nešlo více dokázat. — Jsou to mladí, kteří ještě stále representují starou vlast svých rodičů. Doufejme, že budeme mít opět, jako loni, pěkné počasí a ještě krásnější pohled na kopeček sv. Antonína v plném květu, doplněný pestrostí národních krojů mladých. Prosíme naše osadníky, aby byli opět Výboru nápomocní při slavnosti. Na spolupráci všech závisí náš úspěch, který je vaším úspěchem. Dokavad slyšíme zpěvy našeho rodného jazyka a vidíme naše kroje, dotud si můžeme říci, že jsme zachovali věrnost Bohu, Vlasti i Národu. Na shledanou na pouti! Zdraví vás všechny, milí čtenáři jménem celé osady

Antonín Vajdík.

CLEVELAND, O.:

Milovaná redakce "Hlasu Národa"!

Bývám hluboce dojat, kdykoliv čtu dopisy hodných krajanů ze všech končin Ameriky. Někteří z nich se upřímně radují, že mohou až do konce života číst týdeník, kterému nejlépe rozumí a který nejlépe ladí i jejich srdci. — Jiní snad už nejsou na noviny v řeči svých dědů odkázáni, a proto myslí na druhé více než na sebe. Myslí na krajany, kteří našli mezi námi útočiště teprve nedávno a naléhavě potřebují časopis, který by je informoval a duchovně orientoval v jejich mateřštině. — Další správně myslí také na krajany v porobené vlasti, kteří tam musí snášet diktaturu nepravdy a nevěry, a právě proto potřebují od nás, krajanů ve svobodném světě, tištěný důkaz, že je máme neustále na mysli a v srdci.

Všechny přípisy "Hlasu Národa" vyjadřují svou vděčnost jednak předplatným, jednak darem na tiskový fond. Příkladu tak dojímavému jsem nemohl odolat. Posílám Vám proto i já 100 dolarů: Povinné předplatné a dar "na inkoust".

Částku sto dolarů neposílám z přílišného nadbytku; proto už předem upřímně děkuji krajanským mecenášům, kteří svou štědrostí zřetelně postaví můj dar do stínu.

Čtenář z Clevelandu

□

Vážený a milý čtenáři.

Pán Bůh zaplať za Váš štědrý dar. — H.N. by mohl být s Boží pomocí ještě lepší, kdyby nám polovina čtenářů nečetla zadarmo a poslala předplatné. Mohli bychom zaměstnat další sílu, aby nám ubylo těch technických prací a mohli se více věnovat zlepšování obsahu.

Redakce

ENDICOTT, N.Y.:

Ctěná redakce Hlasu národa!

Byl jsem požádán naším farářem Rev. Edwin Mihalko, abych Vás poprosil o uveřejnění pozvání na náš výroční Bazár, který se bude odbavovat 5. a 6. června (June) v osadě svatého Josefa. Budou opékané slepičky– spiedy a různé zákusky, "na zaleti" dobré pivo. Domácí pečivo, káva a jiné dobré zákusky: bude též mnoho výher. Pod kostelem v sále se bude odbavovat oběd. Ve škole se zase budou vyhrávat různé věci. Budou dobré zábavy i venku — a Rev. Edwin Mihalko říká, že, dovolí-li to počasí, bude v neděli o 11. hodině u jeskyně omša svatá. Tedy přijďte, bude o vás dobře postaráno!

Hlas Národa je v našem okolí mnoho odebíraný a všichni jej mají rádi. Tisk je většími písmeny tištěný, což se líbí hlavně těm čtenářům starším. Ano, i ta anglická stať se zase líbí mládeži, neb se dozvídají o rodné vlasti svých předchůdců. Jen aby bylo ještě více odběratelů a nečetli na dluh! Tedy na shledanou při kostele svatého Josefa v Endicott!

Přátelé, když jsem přijel na vánoční svátky v roce 1925 do Ameriky, první vánoce jsem ztrávil v kostele, který si naši, co zde byli dříve, sami zbudovali. Nebyl o mnoho větší jak ta Betlémská maštalka. V roce 1926 jsme začali budovat nový kostel a dnes máme krásný pro celou osadu: faru, školu s 8. třídami, domek pro 8 se-

(Pokračování na str. 12.)

SPORT

I. LIGA KOPANÉ

27. kolo —

SLAVIA—DUKLA 2:0

Branky: D. Herda, Fr. Veselý. Slavia vyhrála zaslouženě a chce-li hrát o titul musí umět vyhrávat i na hřišti soupeře.

BOHEMIANS—PLZEŇ 2:1

Branky: Panenka z penalty, Králíček hlavou — Hřebík po velké chybě obránce Valenty.

TRNAVA—JABLONEC 2:0

Branky: Adamec, Gašparik. Zápas měl slabou úroveň. Do konce soutěže zbývají tři kola a Jablonec bude mít co dělat, aby se zachránil.

TRENČÍN—ŽILINA 1:0

Branka: Minutu před koncem Holcinger.

BRNO—VSS KOŠICE 1:2

Branky: Hamár — Varga, Gallis. Vyhrálo mužstvo, které mělo méně slabin.

TEPLICE—LOK. KOŠICE 0:0

Oběma celkům chyběla střelecká muška.

INTER—TŘINEC 2:0

Branky: Levický, Petráš. Třinci mnoho nadějí na záchranu nezbývá.

OSTRAVA—SLOVAN 2:1

Branky: Sionko, Slaný z penalty — Ondruš. Ostrava hrála výborně takticky, Slovan byl nepozorný v obraně, když myslel jen na útok.

Tabulka po 27 kole

1.	Slavia	33 bodů
2.	Slovan	31 "
3.	Ostrava	31 "
4.	Inter	30 "
5.	Dukla	30 "
6.	Teplice	30 "
7.	Brno	28 "
8.	Trnava	27 "
9.	Bohemians	27 "
10.	VSS Košice	26 "
11.	Lok. Košice	26 "
12.	Žilina	24 "
13.	Plzeň	24 "
14.	Trenčín	24 "
15.	Jablonec	21 "
16.	Třinec	20 "

Příští 28. ligové kolo se hraje až 27. května po čtvrtfinále ME SSSR—ČSSR. Utkají se takto: Dukla—Teplice, Lok. Košice—Bohemians, Plzeň Trenčín, Žilina—Inter, Třinec —Ostrava, Slovan—Trnava, Jablonec- Brno, VSS Košice Slavia.

II. liga kopané

26. kolo —

Sparta—Nitra 6:1

Konečně po dlouhé době podala Sparta prvoligový výkon Do konce soutěže zbývají čtyři kola.

Kladno—Pov. Bystrica	3:0
Dukla B. Bystrica—Martin	2:3
Frýdek-Místek—Liberec	3:0
Vlašim—Prievidza	0:0
Prešov—VŽKG	4:0
Michalovce—Příbram	1:0
Bardejov—Kys. N. Mesto	0:0

První tři týmy v tabulce

1.	B. Bystrica	33 bodů
2.	Sparta	32 bodů
3.	VP Frýdek-Místek	32 bodů

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

ZESMĚŠNILI SAMI SEBE

Když jsem se dověděl o vítězství fotbalistů Bavernu Mnichov 12. května v Glasgowě nad francouzským celkem St. Etienne ve finále Poháru mistrů evropských zemí 1:0, ihned se mi vybavil ošklivý článek o tomto mnichovském klubu, který vyšel 23. března tedy pouhých 7 týdnů před triumfem — v obrazovém týdeníku Stadión, který vydává Český ústřední výbor Československého svazu pro tělesnou výchovu a sport. Ve zmíněném článku se tvrdí, že — citují — "z nejlepšího fotbalového mužstva Německé spolkové republiky, FC Bayern Mnichov, se stala hromádka průměrných hráčů" a že mužstvo "dnes místo někdejšího respektu budí soucit, když už v době slávy ztratilo hodně sympatií". "Stadión" se posmívá presidentu klubu Neudeckerovi, že "chodí do kostela a zapaluje svíčky". Před loňským finálem Poháru mistrů evropských zemí v kopané v Paříži to prý "byly dvě" a "kolik Neudeckerových svíček dnes hoří v mnichovském Frauenkirche není známo". "Stadión" se představil jako typický komunistický zpolitizovaný sportovní časopis. Takhle psal o celku, který vyhrál nyní už třetí rok za sebou nejvyšší evropskou klubovou fotbalovou soutěž! Když se stane a nějaký sovětský oddíl dosáhne i menšího úspěchu, "Stadión" a celý další režimní tisk se může samou servilností rozplynout. Když pak nějaký sovětský klub zaznamená neúspěch, československý "sportovní" tisk se může přerazit jak tento neúspěch omluvit a na něco svést. Inu, poturčenec horší Turka... Na Bayernu však režimní "sportovní" redakci především vadilo, že je tento sympatický a krajně úspěšný klub je týmem přímo vzorově profesionálním a navíc reprezentuje Bavorsko které pro svůj katolicismus leží režimním propagandistům zvláště v žaludku.

REKORDY NA POKRAČOVÁNÍ

V minulém čísle Hlasu národa jsme se zmínili o letošních lehkoatletických světových rekordech. Z Berlína přišla zpráva o dalším. Východoněmecká reprezentantka, Sigrun Siegelová-Thonová, tam skočila do dálky 697 cm. V rakouském Feldkirchu zase dosáhl západoněmecký desetibojař, Guido Kratschmer, vynikajícího výsledku ve své disciplíně 8,381 bod. Ohrozil tak loňský světový rekord Bruce Jennera ze Spojených států (8524 b.). To ten olympijský rok začíná pěkně zostra! V Praze se činily výškařky: Bradáčová skočila 190 a Mračnová 188 cm.

NEČEKANÉ STŘÍBRO

Československý judista Novák vybojoval na mistrovství Evropy nečekané druhé místo v nejcennější soutěži bez rozdílu vah. Blahopřejeme!

LAUDA KRALUJE

Dlouho nepamatujeme tak suverénní vládu v utomobilových závodech Formule 1. jakou předvádí Rakušan Niki Lauda, loňský mistr světa a jezdec stáje Ferrari. Je teprve květen a Lauda už po svém dalším vítězství na Velké ceně Belgie (před Švýcarem Regazzonim na Ferrari a Francouzem Laffitem na Matře (pomalu není ve světovém šampionátu k dostižení.

MOTORISTÉ SE STŘÍDAVÝMI ÚSPĚCHY

Českoslovenští plošináři se zúčastnili prvního kola mistrovství světa na dlouhých drahách. V Radgoně v Jugoslávii vyhrál Wassermann z Německé spolkové republiky před Dánem Nergartem a úspěšnými čs. reprezentanty, Erbanem a Sovou. Oba postupují do dalšího kola. Jan Verner obsadil 10. místo a je náhradníkem. Ve stockholmské kvalifikaci byl nejúspěšnější Angličan Collins před Dánem Olsenem a Kudrnou (ČSR). Do další soutěže se nekvalifikoval exmistr světa v ploché dráze na ledě, Milan Špinka, který ve Stockholmu skončil na 14. místě. Špinkovi určitě v předchozích dnech nepřidalo na náladě, že mu československé orgány narozdíl od Štancla "zatím" nepovolily startovat v anglické plochodrážní lize, ačkoli tam o něho byl zájem.

Na mistrovství světa v motokrosu v kubatuře do 250 ccm ve Štětíně tentokrát čs. závodníci neuspěli. Halm se zranil a favorizovaný Falta musel vzdát spolu s Baborovským pro stejnou poruchu motocyklu — rozpletené kolo! První jízdu tak vyhrál Američan Pomeroy a druhou Fin Mikkola, jenž si upevnil vedení v celkové kvalifikaci.

V půllitrech si na závodě světového šampionátu ve švédském Västerasu vedl nejlépe populární Belgičan, Roger de Coster na Suzuki, který je na cestě za svým pátým titulem.

Na světovém šampionátu motocyklistů na silnici se v italském Mugellu zabili dva domácí závodníci — populární Buscherini a Tordi. Nyní pravděpodobně vzroste v Itálii volání po zákazu silničních motocyklových závodů alespoň do doby, než budou zavedena lepší bezpečnostní opatření.

PŘÍKLAD OLGY KORBUTOVÉ

V minulých dnech bylo rozhodnuto o nominaci amerických sportovních gymnastek na olympijské hry v Montrealu. Spojené státy budou reprezentovat Howardová, Caseyová, Chaceová, Willcoxová, Englertová a Wolfsbergová, náhradnicí je Yocumová. Američanky zatím nepatří k světové špičce ve sportovní gymnastice. Za poslední čtyři roky však získala gymnastika ve Spojených státech nebývalou popularitu. Předpokládá se, že tu je nyní půl miliónu gymnastů a gymnastek. Hlavní zásluhu na tom má pravděpodobně sovětská gymnastka Olga Korbutová, která získala ve Spojených státech za svého turné velkou popularitu. (V Sovětském svazu naopak "orgány" nerady vidí, že se Korbutová ve Spojených státech "zamerikanizovala".) Rodiče dorůstajících dětí začaly ve velkém počtu zapisovat své syny a dcery do gymnastických oddílů. Nedá se předpokládat, že Spojené státy dosáhnou ve sportovní gymnastice velkých úspěchů už na olympiádě v Montrealu. Prvotřídních výkonů lze podle mínění odborníků v tomto sportovním

● ZPRAVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

GREEN WHITE (Němci)—SPARTA 1:4

Střelecký den měl Angelo DiBernardo, který se konečně prosadil po roce znovu střelecky, ale to stálo zato. Ve 30. min. zahrávala Sparta z levé strany roh. Míč byl dobře centrován do ohně, kde ze skrumáže krásně skóroval poprvé DiBernardo. Druhou branku dal v 38. min. též DiBernardo, když byl v šestnástce a vypálil prudkou umístěnou střelu k levé tyči. V 50. min. špatně vykopl míč od branky brankář Stasiewicz. Než se stačila zformovat spartanská obrana, stála tato chyba Spartu branku. V hloubi šestnáctky byl faulován DiBernardo, když se nebojácně probíjel obranou domácích. Nekompromisně nařízenou penaltu bezpečně proměnil Karel Fajkus v 55. min. V 82. min unikl malý Hall a z levého křídla přesně odcentroval na DiBernarda. Ten prošel obranou, obešel i brankáře a dal branku po nejhezčí akci v utkání. Manažér Jarda Fajkus postavil tyto hráče: Stasiewicz — Keller, Ďuriš, Rys sn., Swearingen — Sioras, Gerard, Fajkus — Cribari, DiBernardo, Hall. Střídali: Brickse, Tsoukalas a Dakouris.

Sparta byla po celý zápas lepším mužstvem a s přehledem vyhrála. Dokázala, že nejenže si umí vytvořit brankové šance, ale také je skutečně proměňovat. Hráči si začali věřit a celé mužstvo podalo nejlepší výkon, který spartanští fanouškové už dlouho nepamatují. Hra Sparty dostává smysl, mladí hráči konečně podávají výkony, kterých jsou schopni. Stasiewicz v brance chytal spolehlivě, jenom by měl být pozornější při výkopech nebo vyhazování míče rukou znovu do hry. Keller je rasantní obránce, na kterého je spolehnutí. Ďurišovi chyběla po delší odmlce jistota. Rys sn. byl nejlepší v obraně, hrál s velkým přehledem a vyřešil mnoho nepřehledných situací před vlastní brankou. Swearinger je pohyblivý a hrál s velkou snahou. Sioras hrál v dobré formě. Girard pokračoval ve svých nenápadných, ale spolehlivých obranných výkonech. Fajkus hru dirigoval a tlačil neustále útok vpřed. Škoda té velké šance, kterou měl v 15. min., když dal nad. Cribari prokázal další zlepšení, jeho hra začíná mít dobrý standard. DiBernardo prokázal, že umí střílet a kéž by mu nezvlhl střelecký prach ani pro příští zápasy. Hall opět dokázal, že on by měl mít stálé místo na křídle. Jeho centr na poslední branku byl přímo perfektní. Brickse, Tsoukalas a Dakouris střídali dobré okamžiky se špatnými.

Rezerva svůj zápas nehrála, neboť byl změněn začátek utkání a Sparta nebyla o ničem informovaná.

Příští mistrovský zápas se bude hrát v neděli 30. května na Quigley South H. School proti Lightning. Rezerva začne hrát od 1. hod. odpoledne a první tým od 3. hod. odpoledne.

V neděli 30. května na Morton West od 11. hod. dopoledne se hraje Americký pohár juniorů — finále středozápadu. Naši junioři Sparty nastoupí proti St. Louis, kteří jsou loňští mistři Amerického poháru. Vítěz tohoto zápasu postupuje mezi čtyři nejlepší týmy do New Yorku, kde se hraje semifinále a finále celého Amerického poháru.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

odvětví dosáhnout po mnoha létech tréninku, který závodníci v zemích, jež patří mezi světové gymnastické velmoce, podstupují šest dní v týdnu kolem šesti hodin denně. V budoucnu se však při současné popularitě sportovní gymnastiky může toto odvětví dostat na světovou úroveň i ve Spojených státech.

* * *

CONNORS VE FORMĚ

Americký tenista číslo 1. Jimmy Connors, je opět ve výborné formě. Ve finále turnaje v Las Vegas porazil Australana Rosewalla hladce 6:1, 6:3. Z jiných zajímavých výsledků tohoto turnaje: Richey (USA) —Newcombe (Austrálie) 6:4, 6:4, Connors (USA)—Stockton (USA) 6:3, 6:3, Gottfried (USA)—Ashe (USA) 7:6, 6:2 a Rosewall (Austrálie)—Panatta (Itálie) 6:4 a 6:3. Ve finále čtyřhry, jehož se zúčastnili čtyři Američané, porazila dvojice Ashe—Pasarell Smitha s Lutzem 6:4 a 6:3.

Ve finále turnaje v Bournemouthu v Anglii zvítězil Polák Fibak nad Španělem Orantesem 6:2, 7:9, 6:2 a 6:2. Na Havaji porazil Rumun Nastase nečekaně výborného Švéda Borga 6:1, 3:6, 6:3 a 6:4.

Zcela pod svou dosavadní úrovní hraje čs. reprezentant, Jan Kodeš. V Hamburku prohrál hned v úvodu turnaje s Kimem Warwickem, který vůbec nepatří k světové špičce, hladce 2:6, 4:6 a doma podlehl v přípravě na Davisův pohár v Chrudimi Jiřímu Hřebcovi 7:6, 1:6 a 3:6.

petr horák:

HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

(V. část)

Kongres Mezinárodního olympijského výboru se roku 1936 rozhodl svěřit čestný úkol uspořádat příští olympijské hry Tokiu. V červenci roku 1937 však Japonsko zaútočilo na Čínu a pořádáním příštích her byly pověřeny finské Helsinki. Zakladatel olympiád novověku, baron Pierre de Coubertin, se ještě dožil japonského přepadu Mandžuska, 2. září 1937 však zemřel v Lausanne a už nemohl být svědkem, jak jeho humanistická olympijská myšlenka podléhá v nerovném souboji zápolení na jiném, než sportovním poli. Coubertinovo srdce bylo pochováno v Olympii... Po skončení druhé světové války pozval Mezinárodní olympijský výbor sportovce na olympiádu do Londýna. Byla to tehdy roku 1948 olympiáda plná nadějí, že národy světa se po zlé zkušenosti stanou snášenlivější a přátelštější. Na olympijské kolbiště prvně vstoupil československý lehký atlet, Emil Zátopek, přerušil hegemonii finských vytrvalců a vybojoval jednu zlatou a jednu stříbrnou medaili. Hrdinkou her se však stala matka dvou dětí, Holand'anka Fanny Blankers-Koenová, která získala 4 zlaté medaile a v překážkovém běhu na 80 m navíc vytvořila nový světový rekord. Vynikajících výsledků dosahovali především Američané, a každý tehdy znal především jméno vítěze desetiboje, Roberta Mathiase. Z čs. sportovců vybojovali v Londýně zlaté medaile ještě rohovník Julius Torma, kanoisté Holeček, Čapek a dvojice Brzák-Kudrna a družstvo československých gymnastek, jehož členka Eliška Misáková však zemřela několik hodin před rozhodujícím vystoupením družstva v londýnské nemocnici na obrnu. — Následující olympiáda v Helsinkách přinesla především vyrovnaný souboj mezi dvěma sportovními velmocemi, Spojenými státy a Sovětským svazem. Zatímco Američané dominovali v královně sportů — lehké atletice, plavání a rohování, Sověti byli nedostižní ve sportovní gymnastice mužů i žen. Hrdinou her se stal Emil Zátopek, který nejen vyhrál podle očekávání v běhu na 10 kilometrů, ale i trochu nečekaně na 5 kilometrů a svůj triumf dovršil vítězstvím v maratónu, který běžel prvně v životě. Další zlatou vybojovala Československu Dana Zátopková v oštěpu, rohovník Ján Zachara — který se zúčastnil her až na Tormovu přímluvu — v pérové váze, kanoista Josef Holeček na 1 kilometr a čtyřka třeboňských veslařů — Mejta, Havlis, Jindra, Lusk s kormidelníkem Korandcu. Na tak veliký úspěch museli českoslovenští sportovci potom čekat dalších 16 let, až roku 1938 zazářili v Mexiku především díky Věře Čáslavské... Za Američany a Sověty skončili na helsinské olympiádě zcela nečekaně třetí Mad'aři, z nichž ovšem řada emigrovala o 4 roky později po mad'arských událostech na Západ. Československo skončilo na velmi pěkném 10. místě za Švédskem, Německou spolkovou republikou, Finskem, Francií, Itálií a Anglií. Z jmen, na něž dodneška sportovní svět nezapomněl, byli v Helsinkách v popředí americký desetibojař Mathias, milař Whitfield, mad'arský rohovník Papp, americký boxer Patterson, francouzský šermíř d'Oriola, sovětští gymnasté Čukarin a Šagiňan a v neposlední řadě slavní mad'arští fotbalisté Puskás, Kocsis, Czibor, Grosics, Hidegkuti a další, z nichž však ti nejlepší prožili vrchol své sportovní kariéry až v Realu Madrid a jiných západních fotbalových klubech.

(Pokračování příště)

Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváku a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Sikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

★ PRONAJMU

"De luxe Garden Apartment" v novém rodinném domě v Berwynu. (7032 W. 16. ul.) — Obývací pokoj, kuchyně, 2 ložnice, koupelna (5 pokojů celkem). Vlastní plynové vytápění. Nejraději českým nebo slovenským bezdětným lidem. — Volejte po 7. hod. večer 484-2196.

● ČESKOSLOVENSKÁ KŘESŤANSKÁ DEMOKRACIE K 200. VÝROČÍ USA

19 let v životě člověka je poměrně krátká doba, avšak v životě jednotlivce, kterému osud vtiskl do duše razítko "exulant", je to celá věčnost. Je naplněna východy a západy nejen slunce, nýbrž také nadějí, světlem a strádáním, a to nejen v pohledu na vlastní dny, ale také v ustavičném zamyšlení nad údělem porobeného národa.

Toto vše se vztahuje i na organizaci, neboť ta je organickým spojením lidí k plnění určitých úkolů a ke společné cestě k danému cíli. 19 let organizace exilové je tedy nutně poznamenáno týmiž fenomény vnějšího i vnitřního života jako osud jednotlivých vyhnanců z rodné země.

Hnutí čs. křesťanských demokratů v exilu, založené právě před 19 lety, o letnicích 1957, na malebném Štarnbergském jezeře v Bavorsku, nemůže být v tomto směru výjimkou. Je-li v třetím čs. exilu přece něčím vyjímečným, pak je to neotřesitelná jednota srdcí jeho členstva a pozoruhodná schopnost jeho vedení odhadovat politicky exaktně budoucí světové vývoje.

O letnicích 1966, v době prvního tzv. "uvolnění", vyslovilo na francouzském hradě Feuerstein varování, které tehdy téměř nikdo, ani v jeho originální formulaci ani v jeho politickém dosahu, ještě nepochopil: "ZA HRANICÍ LIBERALIZACE - NEOSTALINISMUS".

O letnicích 1968, kdy Češi a Slováci, omámení vůní šeříku "Pražského jara", se již viděli a cítili v osvobozeném státě, vyhlásila sjezdová rezoluce Hnutí v historickém Pasově na Dunaji: "NEUTRALITU PRO ČESKOSLOVENSKO". Opět pochopila většina našeho národa doma i v exilu až později, až když květy "Pražského jara" byly rozdrceny ocelovými pásy tanků armád "velkého bratra".

O letnicích 1976 se bude konat sjezd celoexilového Hnutí, které přijalo na loňském výročním shromáždění v NSR název "Československá křesťanská demokracie", poprvé na půdě Ameriky, v "českém" Chicagu. Delegáti z Evropy i domácí členstvo z USA a Kanady se sejdou v pátek 4. června večer (sál Peněžního ústavu Lincoln Federal, 6655 West Čermák Road, v 7:15 hod. več.), aby pod záštitou mayora E. Vacína zahájili historický sjezd, který má heslo: "ČESKOSLOVENSKÁ KŘESŤANSKÁ DEMOKRACIE K 200. VÝROČÍ USA".

Předseda organizace, Jaroslav Kusý, šéfredaktor "Demokracie v exilu (Mnichov NSR), vysvětlí smysl tohoto hesla na veřejném projevu tamtéž v sobotu 5. června, opět v 7:15 hod.

Presidium Čs. křesťanské demokracie a přípravný sjezdový výbor v Chicagu zvou na tento projev všechny stoupence křesťansko - demokratického řádu a všechny demokratické Čechy, Slováky a Rusíny v americkém exilu, kteří se nevzdali dosud boje za brzké vítězství Pravdy Páně v jejich porobené vlasti, od níž je dočasně dělí nepřehledné vody oceánu a nevýslovná krutost komunistické tyranie.

CHGO

VALNÝ SJEZD ČESKOSLOVENSKÉ KŘESŤANSKÉ DEMOKRACIE

(Hnutí Čs. křesťanských demokratů v exilu)

v Chicagu - Berwynu a v Lisle, Illinois, USA ve dnech 1.—6. června 1976

Program sjezdových dnů:

Pátek 1. června — **Valné shromáždění v Berwynu** — sál Peněžního ústavu Lincoln Federal, 6655 West Čermák Road — pod záštitou mayora města Berwynu E. Vacína.

11:00 hod. dop.—3 hod. odp. — odjezd do Lidic k položení věnce k pomníku lidických mučedníků. Položí br. Kusý za assistence Orla a Orlice.

7:15 hod. večer — zahájení sjezdového rokování:

1. Úvodní slovo — uvítání do Chicaga — br. František Šulc.
2. modlitba — za zdar sjezdu.
3. oficiální uvítání sjezd. delegátů místopředsedou Čs.K.D. br. Rev. Dr. I. D. Franklinem a jejich představení,
4. vzpomínka na zemřelé: Pietní úvod — br. Vlad. Richter
5. pozdrav předsedy Čs.K.D. br. Jaroslava Kusého,
6. čtení zdravic,
7. kulturní pořad — zvuk. pásmo, hudba, recitace, zpěv, film z návštěvy J. E. Josefa kardinála Berana v Chicagu (pěv. sbor Lyra, Věrka Rohníčková, Ant. Slovák).

Sobota 5. června — **Totéž místo konání sjezdu.**

9:15 hod. dop.

1. Přijetí nových členů,
2. čtení zápisu z min. sjezdu s rozpravou — schválení,
3. zprávy funkcionářů, rozprava o nich,
4. udělení absolutoria odstupujícím členům Ústředního výboru.

Oběd — poledni odpočinek v téže budově: modlitba před obědem — (hostí Orel Chicago).

2:15 hod. odp.

5. volby předsedy, členů Ústředního výboru a zemských delegátů,
6. projevy nově zvolených,
7. volné návrhy — všeobecná rozprava.

Večeře — večerní odpočinek v téže budově — modlitba před večeří — (hostí Orel Chicago).

7:15 hod. večer

8. projevy zástupců zpřátelených organizací a hostů, event. čtení dodatečně došlých sjezdových zdravic.
9. hlavní projev předsedy Hnutí Čs. křesťanských demokratů v exilu br. Jaroslava Kusého k veřejnému shromáždění.

Neděle 6. června — **Sjezdové rokování v kapitulní síni opatství sv. Prokopa v Lisle, Ill.,** pod záštitou J. M. ndp. opata Tomáše J. Havlika OSB

11:00 hod. dop.

1. Mše sv. celebrovaná ndp. opatem Havlíkem v opat. chrámu Páně.

12:15 hod. odp.

— společný oběd v refektáři opatství — modlitba hostí pan opat Havlík.

1:45 hod. odp.

2. v kapitulní síni: slavnostní zatlučení pamět. hřebů do orelského praporu,
3. poselství resoluce,
4. zakončení sjezdu — děkovná modlitba,
5. odchod k Mariánskému sloupu: položení věnce předsedou Čs.K.D. br. Jaroslavem Kusým za assistence Orla a Orlice ve stejnokrojích. Poté Mariánská pobožnost za účasti ndp. opata Havlíka. Pobožnost povede náš Otec v duchovní správě pro české exulanty Rev. Vojtěch Vít OSB, za tech. výpomoci br. Karla Chrobáka.

Kolem 5:00 hod. odjezd na Československý den do Chicaga k rozhovoru s předsedou Výkonného výboru Rady Svobodného Československa dr. Mojmírem Povolným a s představiteli ČNRA — předsedou br. Dr. M. Ferjenčíkem a dalšími.

VR

Politické a obchodní zájmy ztěžují vhodnou úvěrovou politiku ve prospěch rozvojových zemí

V rámci tak zvaných dialogů mezi rozvojovými zeměmi a západními průmyslovými zeměmi zastává v současné době závažnou roli problém zadlužení mnohých rozvojových zemí. Členské země Evropského společenství se chtějí dohodnout na společném postoji, jejž zaujmou ve věci umořování dluhů.

Na první pohled se věc zdá jednoduchá: rozvojové země si vesele vypůjčují peníze, a když úvěr je spotřebován, požadují od průmyslových zemí prodloužení lhůty pro splacení dluhu nebo přímo darování půjčených peněz zároveň s poskytnutím nového úvěru. Země, které peníze půjčily, jsou před dvojí možností, buď se se svými penězi nadobro rozloučit, anebo uvrhnout chudý národ do hladovění či do socialismu anebo do obou. Ve skutečnosti je však vztah mezi věřitelem a dlužníkem v této záležitosti poněkud složitější a na obou stranách chybějí serióznost a patřičný smysl pro zodpovědnost.

Země, poskytující úvěr, by si nejdříve měly zamést před svými vlastními dveřmi. Po celých dvou desetiletích rozvojové politiky tyto země nejsou schopny dohodnout se na jednotných kritériích a podmínkách pro půjčování kapitálu na výpomoc. Často jedny země předstihují druhé, aby mohly umístit své úvěry tam, kde doufají obdržet ve svůj prospěch tržní přednosti či přátelské politické služby.

Ty průmyslové země, které půjčují úvěry pod podmínkou, že země, jíž je úvěr poskytnut, bude nakupovat u země-dárce, často nepůjčují své peníze zemím, kde podle kriterií rozvojové politiky by jich bylo užito nejracionálněji, nýbrž tam, kde doufá otevřít bránu pro odbyt vlastních výrobků. Tato rozvojově-politická nezodpovědnost v zájmu krátkodobé možnosti vývozu charakterisuje ještě více soukromé exportní firmy než vlády — dárkyně úvěru. Vlády však povzbuzují tyto praktiky svými velkodušnými zárukami.

V samotných rozvojových zemích dosud neexistuje ani parlamentní ani jiná veřejná kontrola politiky zadlužení; toto pak přímo vede k pokušení, užívat zahraničních úvěrů k financování čistě prestižních projektů anebo takových, které jsou určovány pouze vnitropolitickými pohnutkami, spíše než potřebou hospodářského rozvoje.

Toto způsobuje značné zadlužení rozvojových zemí, a přitom jim to nepomáhá čelit ani zdražení zdrojů energie, ani stoupání cen potravin, ani přírodním katastrofám. Z toho pak vznikají jednání o prominutí či snížení dluhů, o zlepšení platebních podmínek a o poskytnutí dalšího úvěru. Některé rozvojové země se nestarají o otázku, zda budou schopny vrátit peníze, půjčené pro rozvoj, a mnohé průmyslové země ze své strany považují rozvojovou výpomoc za subvence k vývozu vlastních průmyslových výrobků.

Ze svrchu řečeného vyplývá, že v důsledku opačných zájmů a konkurence mezi průmyslovými zeměmi je málo pravděpodobné, že tyto země se dohodnou na dlouhodobé úvěrové politice a na společném postupu vůči zadluženým rozvojovým zemím. Sankce pro vymáhání splacení dluhu neexistují, protože sice je možno prodat v dražbě dům zadluženého soukromníka, nikoliv však celou zadluženou zemi.

Protože i průmyslové země nesou jakousi část viny na zadlužení rozvojových zemí, jichž vládám tato skutečnost neunikne, tyto se často dovolávají morálních pohnutek ve snaze dokázat, že nejsou povinny splatit svůj dluh, anebo vyhrožují protiopatřeními mezinárodních kartelů surovin, zavedením ochranných cel či flirtováním s komunistickým blokem v Organizaci spojených národů.

Požadavek rozvojových zemí, všeobecně snížit dluhy a prodloužit lhůtu jejich splácení, je stejně nepřijatelný jako holandský návrh, zrušit na jeden rok či na dva všechny nesplacené dluhy. Tím by totiž byli potrestáni jak poctiví dárci úvěru tak i rozvojové země, které svědomitě splácejí vypůjčené peníze podle podmínek smlouvy, a to i v případě, že to pro ně je nevýhodné, a nedbalost by byla odměňována.

Zemím-dárkyním úvěru zbývá pouze jedna cesta: zkoumat případ každé rozvojové země zvlášť, odmítat finanční výpomoc pro projekty, diktované pouze politickými zájmy a nikoliv v první řadě hospodářskými potřebami, a novými stabilizačními programy ovlivňovat hospodářské praktiky příslušné země. Rozvojové země však proti tomu pronášejí své námitky, protože požadují pro sebe plnou hospodářskou nezávislost; také v mnohých případech tamní vládnoucí třídy usilují spíše o své vlastní obohacení než o hospodářský pokrok své země.

(S Z

Skupina Jihovietnamců uprchla po moři na svobodu

Bandar Sri Begawan, Brunei. — Jedenáct jihovietnamských uprchlíků, majících po ruce pouze školní atlas a starý kompas, přeplula na 30 stop dlouhém říčním člunu 800 mil na otevřeném moři a přistála bez nehody v Brunei na severozápadním pobřeží Bornea. Uprchlíci, mezi nimiž byly také tři děti a jedna těhotná žena, vyplula týden předtím časně zrána ještě za tmy ze Saigonu, podařilo se jim proplout komunistickými strážními čluny a pak pokračovali po Jižním čínském moři. K jídlu měli pouze rýži a k pití říční vodu; po pěti dnech plavby však potkali větší loď, která jim dala potraviny, pitnou vodu a náležitý plán cesty. K cíli své cesty dospěli šťastně, protože vítr i mořské proudy jim byly příznivé. Přípravy na svůj útěk konali celých osm měsíců; musili shánět pohonné látky, potraviny a přitom si musili sami zbudovat svůj říční člun.

Československý poradní sbor v Západní Evropě

SBORINF-MNICHOV: Koncem března se konala v Mnichově pracovní konference exilových zástupců ze střední a východní Evropy. Diskuse více než 60 účastníků navázala na výsledky loňské podzimní konference ve Strassburku. Po hlavních referátech o vnitřním odporu na východě Evropy a o uplatňování Helsinské smlouvy, přišla na řadu rozprava o návrhu ustanovit Evropskou kontrolní komisi pro lidská práva a vystavovat evropský pas také politickým uprchlíkům, o takzvané Sonnefeldtově doktrině a konečně o akcích východoevropských režimů proti exilům, o aktuálních mezinárodních otázkách i další činnosti. Průběh jednání byl přátelský, věcný a plodný. Vcelku lze říci, že setkání upevnilo svazky mezi 11 zastoupenými národnostmi, jejichž organizace se o své činnosti stále častěji vzájemně informují a někdy již také postup koordinují nebo dokonce vystupují společně.

Hlavní referát přednesl ruský zástupce Stolypin, sen. Analyzoval výsledky 25. sjezdu KS SSSR a vnitřní situaci ve středo- a východoevropských zemích. Dospěl přitom k závěru, že se režimy dostaly do slepé uličky. Všechny sociální, revoluční a rovnostářské iluze i naděje v hospodářský pokrok selhaly, režimy velmi pocit'ují svou neschopnost a staly se z nich v pravém slova smyslu "státně-kapitalistické režimy. Občané střední a východní Evropy si uvědomují, že žijí v jakési "blokované společnosti" která není schopna se dále vyvíjet. Protože po neúspěchu Budapešti a Pražského jara není možné přivodit zvrat vnějšími prostředky, je jedinou možností zvrat zevnitř. Středo- a východoevropské národy si uvědomují, že jedině společná akce může mít naději na úspěch. Tato akce musí být namířena proti totalitnímu systému, musí zničit systém státního útlaku a mít za cíl sebeurčení pomocí všeobecného, svobodného a tajného hlasování. — V další části referátu se Stolypin zabýval věcmi, které jsou příznivé nebo nepříznivé vnitřnímu odporu v SSSR a mohly by posloužit i ujařmeným národům ve Střední a Východní Evropě. Hovořil o určitých psychologických zábranách (odporu k revoluční nebo společné akci), které bránily aktivnímu odporu, ale konstatoval, že se tyto zábrany už začínají překonávat.

Další referát, který se týkal aplikace Závěrečného aktu z Helsinek, vyústil v návrh, aby netotalitní vlády signatářských států v Evropě ustavily Evropskou komisi pro kontrolu lidských práv. Návrh byl rozeslán různým západoevropským zákonodárcům a snad poněkud přispěl i k podobnému usnesení Evropské rady ve Strassburku, kde byl ovšem už dávno jeho duchovním otcem předseda Výboru pro nezastoupené země, švýcarský poslanec Hofer. (Začátkem května potvrzen ve funkci.)

Myšlenka sjednocené Evropy je hluboce zakořeněna v myslích obyvatelů zemí střední a východní Evropy. Komunistické režimy o tom vědí a proto se snaží podkopávat sjednocovací úsilí na Západě různými návrhy na panevropské iniciativy ustavením koordinačních výborů apod. Dohodli jsme se proto zdůrazňovat možnost vstupu dalších zemí do Evropského společenství (viz římská smlouva), pokud zastávají zásady svobody, blahobytu a spravedlnosti. Je nutné upozorňovat na tuto možnost obyvatelstva na východě Evropy a připomínat, že by mohlo v budoucnosti o členství rozhodnout všeobecným, svobodným a tajným lidovým hlasováním.

V boji o budoucnost Evropy potřebuje západní část spojence na východě. Má tam potenciální spojence v nespokojeném obyvatelstvu totalitně ovládaných států v sovětské sféře. Političtí uprchlíci z této oblasti by však měli mít právo obdržet evropský pas právě tak jako ostatní Evropané. Podrobnosti obsahuje návrh, který Pařížská a Mnichovská skupina rozesílají vládním a parlamentním činitelům.

V POLSKU SI VĚŘÍCÍ KATOLÍCI VÍRU BRÁT NEDAJÍ

Vatikán: L'Osservatore Romano otiskl výtah z homilie kard. Wyszyńského, kterou pronesl v neděli 9. května v tzv. Skalním chrámu v Krakově na závěru pouti, které se zúčastnilo na 50.000 věřících. Jak oznámila tisková kancelář ANSA, kard. prohlásil mezi jiným: "Polská ústava zaručuje sice náboženskou svobodu, ale občané se bojí poznamenat se křížem ze strachu, že by to mohlo mít neblahé následky v jejich zaměstnání. Skutečnost, že lidé jsou zastrašeni, neprospívá ani církvi ani státu. Nejvíce jsou tím poškozováni ti, kdo se nám snaží zavřít ústa, protože všechny pokusy zabránit, aby se říkala pravda, a hlavně pokusy namířené proti církvi, působí škodu nejen jí, nýbrž i vládním úřadům. Se svobodou, kterou si Polsko vydobylo v r. 1918 a na konci poslední války se špatně nakládá, jestliže se jí zneužívá ke vpádům a ničení toho, co lid vybudoval pro modlitbu. "Tento poslední výrok je podle uvedené tiskové kanceláře jasnou narážkou na případ lesní dřevěné kaple v Kampinos u Varšavy, kterou měl lid ve velké úctě, mezi jiným i proto, že za války byla tajnou nemocnicí a útočištěm protinacistických partyzánů. Tato kaple byla v noci tajně zbořena žáky policejní školy, což vzbudilo velkou nelibost obyvatel blízké vesnice Gorki, když ráno na Bílou sobotu zjistili, že už nemají svou svatyni. Věřící ihned vystavěli na jejím místě alespoň oltář. Podle zprávy ANSY, kaple byla zbořena na nátlak sovětských vojenských úřadů, které zde chtěli uspořádat manévry. Kard. Wyszyński k tomu podotkl: "Co by asi řekl biskup Stanislav" — Stanislav Ščepanowski, který byl zabit r. 1709 na místě, kde nyní stojí Skalní chrám, kdyby se znovu objevil mezi námi, v nynějším Polsku? Myslím, že by měl mnoho práce, aby připomněl všem úřadům, že jejich úkolem je sloužit lidu a nikoliv vládnout znásilňováním jeho svobod.

Overseas Prescriptions Ltd., J. F. Kafka

6089 Fremlin St.
Vancouver, B.C., Canada

Posíláme léky do Československa a celého světa.

DOPISY —

(Pokračování ze str. 9.)

střiček a krásnou jeskyni. Tedy náš slovanský národ dokázal, že na Boha nezapomněl. Děkuji jménem nás starých osadníků, jenže je nás již málo. Mnoho již dříme na tom Slovenském cintoríně.

Paul Topenčik
304 Bermond Ave., Endicott, N.Y., 13760.

□

Milý pane Topenčík,

rádi Vaše pozvání, jakož i pozvání Vašeho dp. faráře Mihalko otiskujeme. A budete se divit! Pan Sochor poslal i oficiální oznámku! Však si ji najdete. A ať' máte pěkné počasí a vše dobře dopadne.

Redakce

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Blízko Sussambrina sousedila Boskova vinice s vinicí Turkovou. Soused Turko měl Jeníka velice rád a vida jej někdy smutného, dodával mu mysli: "Neboj se, Jeníku, buď jen hodný, Panna Maria ti pomůže." Kteréhosi srpnového rána přiběhl Jeník na vinici všecek rozradostněn.

"Proč jsi dnes, Jeníčku, tak vesel?" tázal se Turko.

"Dnes jsem již jist, že budu knězem."

"Dej pokoj! Jak to?"

"Měl jsem dnešní noci sen, který se splní. Zdálo se mi, že přichází ke mně vzácná paní a přivádí mi veliké stádo, které pásla. Vidíš, Jeníčku, to stádo? svěřuji ti je. Ale, milá paní, řekl jsem, jak se mám postarati o tolik oveček a beránků. Nemám, kam bych je zavedl na pastvu. Nic se neboj, o to se postarám já, řekla mi dáma a zmizela. Sen mě tak potěšil, že se již nebojím o svou budoucnost."

Zatím se o budoucnost Jeníkovu starala jeho maminka. Našla mu byt v studentském městě Chieri u paní Mattové, která se do Chieri odstěhovala se svým synkem studentem. Byt byl smluven na 21 lir měsíčního platu. Přijme-li Jeník i povinnost domácího posluhovače, zaplatí maminka něco méně. Nemusí platit hotovými penězi, paní Mattová přijme místo peněz i obilí, vejce, máslo a jiné věci k živobytí potřebné. Platit bude maminka na čtvr roku napřed. Ujednáno, smluveno.

Jeník potřeboval ovšem i jakou takou výbavu, šaty, prádlo a jiné věci. Z lásky ke studiím se Jeník tak zapřel, že si vzal dva měchy a obcházel známé sousedy v Becchi a v Murialdě, vylíčil jim svůj stav a prosil o dárek, aby mohl studovat. Lidé mu brzo oba měchy naplnili obilím, vejci, tvarohem a jinými věcmi, za které Jeník dostal slušnou částku u překupníků. V Castelnuovu vylíčila kterási zbožná duše panu faráři Jeníkovu touhu po studiích. Pan farář osobně vykonal v několika bohatších rodinách sbírku a odevzdal ji Jeníkovi.

Po Dušičkách, 4. listopadu 1831, rozloučil se Jeník s domovem, a jsa provázen maminkou, vydal se do Chieri, cíle svých tužeb a snů. Kufr s výbavou, pytle s obilím a s prosem pro paní Mattovou odvážel do Chieri kterýsi soused zadarmo. Jeník nesl až do Castelnuova na zádech dva pytle, jeden s moukou a jiný s kukuřicí. Tam je zpeněžil, aby si přinesl do Chieri něco na knihy a na školní potřeby.

S Jeníkem šel do Chieri i jeho spolužák Jan Filipello. Když mu Jeník navyprávěl mnoho pěkných a poučných věcí, prohodil Filipello: "Slyšíš, jdeš teprve studovat a víš už tolik věcí? Ty budeš brzo farářem!" — "Já a farářem?" odpověděl Jeník. "Víš, co znamená býti farářem? Jaké má farář povinnosti? Když farář vstane od oběda, musí si říci: Nyní jsem se naobědval sám, ale nevím, musím přemýšlet, jestli jsou i všechny mé ovečky nasyceny. Farář musí své přebytky dávat chudým. A má jiné velké a odpovědné povinnosti. Ach, kamaráde milý, já nebudu nikdy farářem. Jdu studovat, protože chci svůj život zasvětit mládeži."

NA STUDIÍCH V CHIERI

Chieri, kde Jan Bosko prožil deset let života, se nazývá klenotem menších měst italských. Kdysi, ve století jedenáctém, bylo mocnou republikou, mělo právo razit i vlastní mince a ovládalo třicet panství svého okolí. Jsouc utiskováno sousedem, markýzem monferratským, odevzdalo se město do ochrany jiného souseda, vévody savojského, a pozbylo zlaté svobody. Chieri leží na úpatí posledních výběžků malých Alp a přívětivě se rozhlíží po rozsáhlé rovině, prostírající se od Turina k Asti. Vůkol všude obilní lány, vinice a louky. Ve starších dobách nazývali Chieri městem stověžatým. Každý palác šlechticů chierských: Balbů, Broglių, Bensu, Tanů a jiných, dokazoval svou věží bohatství a moc svých pánů. Chieri se trochu podobá našemu Kroměříži je městem škol a ústavů. Jsou tam dominikáni, oratoriáni, jesuité, františkáni, klarisky a nyní i salesiáni. Odedávna tam kvete průmysl textilní. Gotická pětiodní katedrála s 25 oltáři je nejobdivovanějším kostelem v Piemontě. Obyvatelstvo je kulturně vyspělé, vzdělané a zbožné.

Bosko byl přijat napřed do gymnasijní přípravné třídy. Po dvou měsících dosáhl svou pilí, že směl chodit do první třídy a za další dva měsíce byl výjimečně připuštěn do druhé třídy. Profesorem v druhé třídě byl přísný Josef Cima. Vida po prvním pulletí ve své třídě nového žáka, přerůstajícího postavou všechny ostatní žáky, usmál se a prchodil: "Buď je to veliký vul, anebo velký talent." Studenti se zasmáli, usmál se i Bosko a odpověděl: "Něco mezi volem a talentem, pane profesore, inám však dobrou vůli konati svou povinnost a prospívati ve studiích." Těmi slovy získal si Bosko lásku Cimovu.

Žáci druhé třídy překládali již pilně Kornelia Nepota. Zajímavý případ z latinských hodin necháme vypravovati Dona Boska samého. "Byl jsem v druhé třídě asi dva měsíce, když pro nepatrnou událost se začalo o mně trochu mluvit. Jednoho dne vysvětloval nám profesor životopis Agesiaův, jak jej napsal Kornelius Nepos. Neměl jsem s sebou knihy, zapomněl jsem ji doma. Nechtěje se prozradit, vytáhl jsem Donatovu mluvnici a rozevřel jsem si ji na lavici. Poslouchaje výklad profesorův obracel jsem v mluvnici list za listem, jako bych sledoval životopis. Spolužáci si mého manévru všimli, pošťuchovali se navzájem a začali se smát. "No a?" zvolal profesor, "co se děje?" Protože všichni hleděli na mne, byl jsem vyvolán, abych opakoval profesorův výklad. Vyskočiv, vzal jsem do rukou mluvnici, opakoval jsem zpaměti článek a potom výklad profesorův. Jakmile jsem skončil, začali všichni žáci bezděčně tleskat. Nedá se ani povědět, jak se profesor rozčilil. Po prvé v životě neměl kázně ve škole. Dal mi pohlavek, který jsem pokorně snesl, sehnuv hlavu, a tázal se po příčině všeho rozruchu. Chtěl jsem mu vše uctivě vysvětlit, ale spolužáci mě předběhli: "Bosko má v ruce mluvnici, ale četl a vysvětloval četbu, jako by měl před sebou Kornelia." Profesor mi vzal knihu, nechal mě odříkat ještě pár vět, najednou se uklidnil a všecek překvapen mi pravil: "Pro vaši šťastnou paměť vám odpouštím, že jste knihu zapomněl; jste obdařen zvláštním darem, hleďte jen, abyste svého daru užíval k dobru."

Ve všech třídách vynikal Bosko pilí i vzorným chováním, proto bývал vždy osvobozen od školního platu 12 lir. Jednou mu hrozilo nebezpečí, že propadne. Měli postupné zkoušky z třetí do čtvrté třídy, a to před velmi přísným inspektorem, Donem Gazzanem. Gazzanc byl inspektor velmi zasloužilý, ale neúprosně spravedlivý, proto byl postrachem studentstva. Bosko dal spolužákům opsat svou písemku. Inspektor podvod poznal a bylo zle. Bosko byl od postupné zkoušky odmítnut. Ale přimlouval se zaň třídní z třetí třídy, dominikán P. Giusiana, a přímluva pomohla. Byla dána nová písemka a Bosko byl všemi hlasy uznán za schopného, aby postoupil do čtvrté.

Ve čtvrté třídě udělal zkoušku výborně. Předsedající profesor Lanteri podal Boskovi Ciceronova Paradoxa. "Přeložíte je?"

"Jak si ráčíte přát, chcete-li odříkám je zpaměti!"

"Opravdu? Je to možné?"

Bosko řekl nápis po řecku a odříkával pak zpaměti Paradoxa. "Dostačí," zvolal po chvíli překvapený předseda, "podej mi ruku, budeme přátelé."

Po čtvrté třídě mohl Bosko jít již na filosofii, ale rozhodl se, že půjde ještě do páté třídy, zvané retoriky, aby se lépe vzdělal ve slohu a v mateřské řeči, což mu později, jak uvidíme, velmi prospělo. Svá gymnasijní studia popisuje Don Bosko takto: "Nezapírám, že jsem mohl více studovat, ale přiznávám se, že mi postačilo, když jsem dával ve škole pozor, a již jsem uměl všechno potřebné. Nečinil jsem rozdílu mezi čtením a učením. Bylo mi velmi snadným opakovat obsah knihy přečtené nebo odposlouchané. Protože mě maminka navykla, abych málo spával, mohl jsem dvě třetiny noci sedět nad knihou při plamínku své lucerničky a ve dne jsem mohl všechen čas mimo školu věnovat libovolnému zaměstnání: opakovat se studenty, dávat hodiny, za které jsem od některých studentů dostal i plat, ač jsem je dával z lásky a z přátelství. — V Chieri byl tehdy židovský knihkupec, jmenoval se Eliáš. Vnucoval mi italské klasiky, platil jsem za vypůjčený svazek po přečtení jeden sold. Vypůjčoval jsem si i knihy z lidové knihovny a přečetl jsem denně po jedné. Ve čtvrté třídě jsem se dal do čtení klasiků italských, v páté jsem se oddal studiu klasiků latinských. Cornelia Nepota, Cicerona, Sallustia, Quinta, Curtia, Tita Livia, Cornelia Tacita, Ovidia, Vergilia, Horáce a jiných. Četl jsem je pro zábavu a radoval jsem se, že jim dobře rozumím. Teprve později jsem poznal, že jsem jim dobře nerozuměl. Až jsem jako kněz vysvětloval latinské klasiky jiným, viděl jsem, že jen po důkladném studiu a po pilné přípravě se mi podařilo taktak chápat jejich pravý smysl a vnikat do jejich krásy. Povinnosti školní, hodiny se žáky a četba pohltily celý den a velkou část noci. Nejednou se blížila hodina vstávání, a já jsem ještě seděl nad Liviovými Dekadami, do jejichž čtení jsem se večer dal. Takový způsob života mi zeslabil zdraví tak, že několik let se zdálo, že brzo umru. Proto radívám mladým lidem, aby pracovali vždy jen podle sil, a nic víc. Noc stvořil Pán Bůh na odpočinek. Vyjma nutný případ nemá se nikdo po večeři pouštět do vědecké práce. Silný člověk to nějakou dobu snese, ale způsobí si vždy nějakou zdravotní vadu."

V době gymnasijních studií nabyl Bosko obsáhlého vzdělání. Nebylo latinského ani italského klasika, nebylo moderního spisovatele, jehož knihy by student Bosko nebyl znal. Silná vůle jej neustále pohánělа, aby se pořád učil a mnoho vědomostí nabyl. Podivuhodná paměť, opravdový dar Boží, udržovala nabyté vědomosti tak věrně v Boskově hlavě, že ještě v pozdních letech života odříkával zpěvy Danteovy, Tassovy a celá melodramata Metastasiova.

Trapný a krušný život prožíval student Bosko na bytech. Napřed bydlel u paní Lucie Mattové. Aby měl byt lacinější, zastával u své bytné i místo posluhovače, zametal, topil, posličkoval a podobně.

Pokračování

Otec v křesťanské rodině

Velmi často vládne domněnka, že náboženská výchova dětí je jen záležitostí matčinou. Otec zasahuje do výchovy jen v důležitých věcech — zdraví (zavoláme lékaře), škola (špatný prospěch, dát do jiné školy). Modlitba, víra, první sv. přijímání — to jsou záležitosti ženské. Chápete, že to není správné? Že výchova, hlavně náboženská, je společnou starostí otce i matky? Jinak nemá na dítě vliv.

Když není táta doma . . .

Ve dne je tatínek v práci. Často není doma ani tehdy, kdy je čas k večerní modlitbě. Někde bývá na práci mimo město i několik týdnů či měsíců. Důležité je, aby matka jednala vždy v duchovním souladu s otcem. Maminka musí nejen zastupovat, ale i zpřítomňovat svého manžela, není-li on sám doma. Nic, co se v rodině děje, nesmí být bez něho. Je stále přítomný v matčině svědomí i v jejím srdci, i když je vdova.

Je-li táta doma . . .

V určitých hodinách může otec sám řídit liturgii rodinného života: večerní modlitbu, přípravu na nedělní mši sv.

Otec má mít čas k osobnímu rozhovoru s každým z dětí: buď si s ním vyjde na procházku nebo spolu něco kutí. Mluví o všem možném a přijde-li na přetřes nějaká náboženská otázka, otec vysvětluje po svém, ovšem tak, aby mluvil v souladu s matkou.

Úkol otce je rozšířit dětem obzor — otevřít jim pohled do světa: Církev, problémy druhých, válka, hlad ve světě, problémy na pracovišti . . .

Matka dospívajících dětí se musí naučit zůstat někdy stranou, aby se děti mohly víc sblížit s otcem. Často si děti rozumí lépe s jedním nebo s druhým z rodičů. Nevadí to. Hlavně nesmí rodiče na sebe žárlit, nýbrž má mezi nimi panovat jednota.

Je-li otec často mimo domov, nesmí mít při návratu úlohu četníka, který je trestá. (Hrozba matky: "Počkej, až se táta vrátí, pak uvidíš . . .!") Opak je ovšem také škodlivý. Otec, který všechno přehlédne, rozmazluje, zahrnuje dárky.

Necítí-li se otec "doma" v náboženských otázkách

Často se stává, že muž z jakéhosi studu nebo i z respektu nedovede hovořit o otázkách víry. V tom případě je hlavní, aby rodiče vnitřně souhlasili s výchovnými hodnotami. V rodině, kde je otec nevěrec, ale snaží se vštípit dětem aspoň lidské hodnoty jako je statečnost, láska k bližnímu, pracovitost řekne matka dětem, že otec jim pomáhá dělat to, co chce od nich Bůh; co chce Bůh, chce i otec.

Hluboká manželská láska je předpokladem dobré výchovy, usnadňuje ji a umožňuje i tehdy, je-li jeden z rodičů jiné víry nebo dokonce dar víry nemá.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

The effect of this treatment was generally disastrous. His senses became dull, his values warped, and his feeling of self-possession lost. His mind grew wide open to any seductive suggestion of violent social reform which would annihilate the present and the past in all of their totality. The Czechs of the East did not escape these influences. The effect on the Faith was appalling as surveys of the 1880's and 1890's revealed. The ratio of those who remained loyal to the Church was one to ten.

Saint Wenceslaus in Baltimore, founded in 1872, followed a dismal path of existence for an entire decade. Its scandalous course was accompanied by the defection of two of its five pastors and continuous disagreements between the pastor and parishioners, as far as all of its priests were concerned. Finally, in 1882 Cardinal Gibbons, the Archbishop of Baltimore, harassed by the situation, requested the General of the Redemptorists in Rome to secure for Saint Wenceslaus' a Czech speaking pastor. The General responded by sending Father John Jenč, C.S.S.R., twice Austrian provincial and several times a rector of seminaries, to Baltimore. His first assistant was the German, Father Frederick Henn, C.S.S.R. A period of spiritual invigoration began a succession to 1910 through able priests, Fathers Clement Vlasák, Rhabanus Preis, Joseph Hild, and Eduard Hornung of the Redemptorist Order who by 1910 placed the parish of Saint Wenceslaus on an even keel by tactful action, avid ministration, and exemplary life. The parish house became a priory, housing not only the Fathers but the Brothers of the Redemptorist community as well.

In New York the relative handful of Czech Catholics in the early 1870's was served by a number of priests and missionaries who availed themselves of the occasional use of the Capuchin church on Pitt Street and the German church of Saint Nicholas on Second Street.

It is believed that Father George Weidlich, a former Redemptorist, organized the first independent Czech church in Saints Cyril and Methodius parish. From 1875 Father V. Vacula, one-time founder of Saint Wenceslaus' of Baltimore, led the parish to 1881, when he was driven to apostasy by scurrilous talk concerning his person circulated by the Czech liberals and free-thinkers of the Bohemian New York settlement.

After Father Vacula's departure, the parish was administered none too efficiently by the sickly Father Augustine Lang. When Father Lang was on his death bed, Archbishop Michael A. Corrigan, having no Czech speaking priest, asked the Redemptorists to take over Saints Cyril and Methodius parish. In October, 1886 Father Rhabanus Preis, C.S.S.R., was appointed pastor, and since he spoke no Czech Fathers Vlasák and Henn of Baltimore, the second having acquired some command of Bohemian since 1882, were made his assistants within a short time.

The pastorate of the Redemptorist Fathers in New York was a productive but difficult one. Yet the goal in preserving at least some of the city's Bohemian population for the Faith could be attained only through a cooperative effort. The religious community, which the Fathers established, after some time rendered the faithful not only spiritual help but also added materially to their parish by assuming responsibility for the payment of half of its debt.

Over a period of almost eighty years, the Redemptorist community, in a manner of speaking, built a kingdom of its own in the Empire City. It began by abandoning the inadequate church of Saints Cyril and Methodius and organizing a new parish — the present Our Lady of Perpetual Help. The foundations for the parish church and the monastery associated with it were laid in March of 1887. The following year the nuns teaching in the school were lodged in their own quarters. The tuition free school, opened in 1887, held classes in the church building for twenty years. In 1907, however, a school and parish hall of rather imposing dimensions were built under one roof.

The propagation of the Faith among the Czechs of New York was rather difficult due to the presence of aggressive Bohemian liberal and radical groups and also to Protestant agitation strongly supported and ably led. The danger of losing the youth to Protestant faiths induced Father John G. Kissner, C.S.S.R., pastor since 1898, to found a Catholic Sunday school in the midst of the Bohemian neighborhood on East 72 Street. The plan met with success. In 1903 some three hundred children were enrolled in the school.

Since its institution the Czech Redemptorist group grew as successfully in service and accomplishment, though not in numbers, as its Benedictine counterpart in America's Midwest. The ramifications of its activity reached deeply into spiritual, missionary, and educational work. Over the years the Order's way of life appealed to a fairly large number of young men of Czech antecedents. These entered the Redemptorists as priests and lay brothers and in spite of the Americanization of so many facets of religious life sought to preserve many of their ancestral values and traditions.

The Redemptorist Fathers performed their work under more trying conditions than the Benedictines at Lisle. The environment in which they worked was rugged. They had to contend with a segment of American culture which has always been more complex and crusted than the relatively later cultural development of the Mississippi and Missouri river valleys. They lived closer to the sources of American Protestantism and in the center of the nation's seat of radicalism. To deal with this situation required considerable ingenuity and tact. In this respect the Redemptorists were aided by the experiences and resources of their Order. Unlike the Benedictines they received the assistance and experience of often highly cultured and tried individual clergy who entered their communities in New York and Baltimore from American and Bohemian and Austrian Redemptorist monasteries.

The Benedictines who chose the Midwest as their seat of missionary, pastoral, charitable, and educational work found their area much less culturally developed and far more characteristically pioneer than the Bohemian Redemptorists of the East. The pioneering aspect of their future labors was inherent in the very motive and locale planned for their future labors by Arch-abbot Boniface Wimmer of Saint Vincent Arch-abbey in Pennsylvania. In the year 1876 the arch-abbot sent a young Czech priest of his community, Father Wenceslaus Kočárník, to find a location for a Bohemian monastery on the plains of Nebraska. An earnest attempt was made at this foundation, when two Benedictine brothers from St. Vincent's were sent to help him in the persons of Bro. Godfrey Štíbr and Bro. Anthony Jana, who remained in Nebraska until 1884. The state was being broken or put under the plow for the first time by considerable numbers of Czech pioneers, and the towns and villages they established were in need of spiritual leaders.

While Father Kočárník was caring here and there for Czechs and seeking a suitable spot for the proposed monastery in Nebraska, Father Čoka's call to Saint Vincent that the Benedictines take over Saint Procopius parish was favorably received by Arch-abbot Wimmer. On March 2, 1885, Fathers John N. Jaeger, Wenceslaus Kočárník, Sigismund Singer, and Xavier Traxler took over the parish. A priory was founded in the parsonage, and Father Jaeger became its head. In 1894, when the priory was elevated to the rank of a monastery, he was elected abbot.

The establishment of Saint Procopius was much more than the founding of another Benedictine house. It became an event of symbolic portent for the Czech people in America in the sense that it assumed a character of traditional continuity dating to those early centuries, when Christianity and its attendant Western monasticism struck root in Bohemia.

Symbolically, Saint Procopius at Lisle found its source in the activity of the saint of that name, who was a priest and hermit ordained in the Slavonic rite of Saints Cyril and Methodius. Procopius organized a monastery in Bohemia's wilderness at a place called Sazava. He subjected it to the Benedictine "Regula," as this was observed in the first monastery of that Order in Prague.

Because Sazava enjoyed the favor and patronage of the Bohemian ruling family, it served, beginning with about 1035 A.D., as a center for the education of Bohemian priests and neutralized by doing so the denationalizing influence of the German priesthood trained at Mainz on the Rhine. To this end Procopius adopted the Slavic ritual but placed his monks into the Benedictine or Western monastic system, thus making the first attempt at the Uniate movement.

(Continued in next issue)

Cleveland's News

The Northeastern District of the American Sokol Organization is sponsoring its Bicentennial Gymnastic Exhibition (Slet) on Sunday June 6, 1976 at the A.M.L.A. Recreation Center in Leroy Township at 2:00 P.M. The N.E. District includes Sokol Detroit, Tyrs, Nova Vlast and Cleveland Cech-Havlicek. The program will consist of mass calisthenics and apparatus work with gymnasts from ages 4 to 80 participating. Featured on the program will be a rhythmic Indian Club number performed by 16 women who will be traveling to Zurich, Switzerland this June to perform this number at the international exhibition sponsored by the Sokols Abroad. Chief gym instructors are Peter Dusek Jr. of Brooklyn and Georgia Jencik of Maple Heights. The Sokol Tyrs Concert Band under the direction of Elmer Bieler will provide the music during the program. The John Dusek Orchestra will provide dance music following the program.

The Sokol Organization is a gymnastic and cultural organization founded in Czechoslovakia and brought to America over 100 years ago to St. Louis, Missouri. Its gymnasiums are located across the country from New York to Los Angeles. The 3 Cleveland Sokol Units active today are: Sokol Cleveland Cech-Havlicek, Sokol Nova Vlast, and Sokol Tyrs.

The Northeastern District Sokol Czech Folk Dancers will perform Folk dances under the direction of Pauline Baca.

Bus transportation will be available from Karlin Hall 5304 Fleet Avenue. For reservation call 883-4760.

The A.M.L.A. Recreation Center includes a full kitchen, dance floor, picnic and game facilities. A Czech Kitchen will be open at noon. The A.M.L.A. Center is located off Exit 205 (Vrooman Rd.) from Interstate 90. The Center is located on Kniffen Road. The Public is welcome. Estimated attendance will be 2000.

For a map or travel instructions the Public may contact Publicity Director Joseph Kocab at 883-4760.

Thank you.

Jos. A. Kocab,
Publicity Dir. 883-4760

I like the dreams of the future better than the history of the past. — Thomas Jefferson

A strong will, a settled purpose, an invincible determination, can accomplish almost anything. — Thomas Fuller

Life can only be understood backwards, but it must be lived forwards. — Soren Kierkegaard

Will the Communist regime grant permission to the Czech & Slovak Bishops to attend IEC in Philadelphia?

His Eminence
John Cardinal Krol
Chairman of the Board of Governors
41st International Eucharistic Congress
222 N. 17th Street
Philadelphia, Pa. 19103

Your Eminence:

As chairman of the Czech National Committee and in the spirit of reconciliation, which is a basis of the Eucharistic Congress, I feel that all bishops from behind the iron curtain countries should have their significant part in the International Congress.

In view of the fact that the Czechoslovak regime in Prague deprives Czech and Slovak bishops of their rights and free communications abroad, I would submit my humble petition on their behalf and ask Your Eminence, as Chairman of the Board of Governors, to send an official invitation to a) collectively, the Czech and Slovak National Conference of Bishops, and b) individually to each bishop, so that international pressure be felt more distinctly in their behalf. The Communists still have some concern about their public image abroad and this official invitation, especially to individual Catholic bishops, would have a tremendous impact also upon them as well. I am sure of it.

It is my firm belief that your invitation would be effective and should be made more so, since our Patron of Czech Committee, his Excellency, the Most Reverend Bishop John L. Morkovsky of Galveston-Houston, Texas, and I, as chairman of this Naticnal Committee, because of my continued writings (theological and historical) about Czech Church-State relations, are both personae non gratae, while you are in an official position to do so without ira et studio, as one would say.

For the convenience of Your Eminence, I am listing precise addresses of these bishops, namely:

1. His Excellency, Most Reverend František Tomášek, S.T.D., Ph.D., Administrator of Archdiocese of Prague, Arcibiskupsky Ordinariat, Hradčanské náměstí 16, 119 02 Praha, Prague, Czechoslovakia;

2. His Excellency, Most Reverend Kajetán Matoušek, S.T.D., J.U.D., Auxiliary Bishop of Prague, Pštrosova 17, Praha I, Prague Czechoslovakia;

3. His Excellency, Most Reverend Karel Otčenášek, S.T.D., Trmice, 400 04 Ústí nad Labem, Czechoslovakia;

4. His Excellency, Most Reverend Josef Vrána, Ph.D., Administrator of Archdiocese of Olomouc, Biskupský Ordinariát, Wurmova 9, 771 01 Olomouc in Moravia, Czechoslovakia;

5. His Excellency, Most Reverend Jan Pasztor, Bishop of Nitra, Biskupský úrad, 950 50 Nitra in Slovakia, Czechoslovakia;

6. His Excellency, Most Reverend Jan Hirka, Administrator, Greckokatolický biskupský úrad, Slovenskej Republiky rád 8, Prešov in Slovakia, Czechoslovakia;

7. His Excellency, Most Reverend Julius Gabris, Bishop of Trnava, Apoštolská Administratura Staromestská, 917 66 Trnava in Slovakia, Czechoslovakia.

I am sure that all these bishops, Czech and Slovak, would ppreciate your kindness in this regard.

Hoping that Your Eminence will extend his kindness on behalf of these bishops, I remain

Respectfully yours in Christ,
Ludvik Nemec, Chairman

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

TO THE CLERGY, RELIGIOUS AND FAITHFUL OF THE ARCHDIOCESE OF CHICAGO

Dearly Beloved in Christ.

Issues that concern us are the most frequent subjectlof my letters to you. Today I would like to share with you my impressions of a person.

As a young priest shortly after my Ordination I was assigned to the office of the Vatican Secretary of State. My training for several years was provided by Monsignor Montini. His personal holiness, his industry and dedication to duty made a deep impression on me. To me he was a priest to be imitated.

With the passage of time my superior and tutor has been called to higher responsibilities. He is now Pope Paul VI., the Bishop of Rome, a holy man, whose heart is burdened today with temporal affairs. Like it has for so many institutions inflations has played havoc with the Vatican budget. Another source of anxiety is the Italian political situation. Can we American Catholics, as we celebrate of nation's two hundredth anniversary, bring some comfort to Our Holy Father by a gesture of American generosity? I want to help Our Holy Father in a very special way this year. There has been a centuries old tradition of giving an annual tribute to the Pope. Would you join me in fashioning a gift of love next Sunday to help our Holy Father?

Asking God's blessing on our nation, and those who paid the supreme sacrifice for its freedom, I am,

Sincerely yours in Christ,
Archbishop of Chicago
John Cardinal Cody.

HOLY TRINITY CROATIAN CHURCH CARNIVAL

Holy Trinity Croatian Church is pleased to announce that it is sponsoring a Carnival from June 2nd to June 6th.

This is the first Carnival Holy Trinity has sponsored in thirty years. There will be rides, games, refreshments and fun for all ages.

The Carnival will be located in front of the church at **1840 South Throop Street** and will commence at 6:00 P.M. each night and run until 11:00 P.M.

Come one and all for an evening of fun! The proceeds of this Carnival shall be given to the school to meet rising expenses. Your attendance will have a two-fold purpose helping our school and having a lot of fun.

PREP PACKAGE FOR NURSES' BOARDS

Graduate nurses preparing to take the Illinois State Board Exam can review the principles and concepts basic to nursing in a series of classes offered by the Learning for Living program, Central YMCA Community College, beginning Monday evening, June 7.

Students have the opportunity to take sample nursing exams and to discuss each question and answer in the sample tests.

Five review courses, presented evenings, are taught by Nora Aquino, R.N., M.A. nursing education and Jackie Deutsch, R.N., M.S.N. psychiatric nursing.

The courses offer reviews of surgical, psychiatric, medical, pediatric and obstetric nursing.

A session in study tactics and testing strategies is included.

For information, phone 222-8300, or write.

OUR MOTHER MARY KATHERINE DREXEL

by Fred Braithwaite

Katharine Drexel helped bring people together. A Philadelphia millionaire's daughter, she found people who lived in a Christian country but without religion. The poor were mostly Indians and blacks. She founded the Order of Blessed Sacrament Nuns. She helped in the highest. It was exciting because of unexpected opposition. Although opposition was not new to the Catholic Church.

Listening while the poor people speak about their troublesome problems, working for the education of Negroes and Indians.

She spent her money which her family gave her. The nuns were always listening and seeking ways to liberate the citizens from ignorance and oppression. Building better citizens and a better, stronger country.

Believing that the Blacks and Indians were Americans and given the same chance as everyone else. Believing the Blacks and Indians would rise to the point where they would fight for their rights. Always asking help from God and friends. Giving to Americans who needed it and could never say thanks. Praising her country by helping her neglected neighbors. Bringing her country to be more together. Mother Katherine who played a big role in the development of the two groups and certainly helped America put her best foot forward.

Her intention showing her love for her fellow men, after all, she was the daughter of a millionaire. She was the heiress of a father who was an international banker. But she remembered the poor, the uneducated, the suffering. Asking God to help her. Receiving praise and criticism. Opposition greeted her in many ways and many times.

Helping blacks and Indians to get their share of the richness of America, like anyone else. Saying thank you to God and country by helping other Americans who were not so fortunate or well off. Letting those people feel welcome to cry on her shoulder and to bring their troubles and complaints to her. And they brought their needs and sorrows to her.

You and I are creatures of God. To help us work together, Mother Katharine used her money. To teach people to share life. The people were not a very well off lot. They were the poor. People did not respect them as humans. The Bishops told her about the suffering Negroes and Indians. Black and Indian people would have something to celebrate to get an American chance like anyone else.

The celebration of knowing something to be useful.

Mother Katharine always clung to not what she wanted but what God wanted. She arranged and persisted with great longing, charity and affection to bring people to God.

The happiness and security in commitment to God. To teach poor people that God still loves them and what God wants of them. To tell them by what authority she teaches. That advice can be protection or wrong and even harmful.

Mother Katharine's Biography, from 1858 to 1955 sells for $1.95. Send to Mother Katharine Drexel Guild Sisters of the Blessed Sacrament, 1663 Bristol Pike, Cornwells Heights, Pennsylvania 19020. This book tells what like was like for her.

What God wants is not slaves but children to know Him and love Him. The father of a family to stay with his family so the children will know him. To understand the father. A child respects his parents when the child knows the parents. The child wants the guidance of his parents. She picked those people because they needed God. The bishops of America knew how hard it was to get to them, to bring the people together. Learning how to use Christianity as a protection. How to handle yourselves in a Christian manner, in expressing love, getting the strength we need through prayer.

Dr. Ludvik Nemec:

FRANCIS DVORNIK — A CHAMPION OF HISTORICAL SYNTHESIS

(August 14, 1893—Nov. 1, 1975)

The recent passing of the Czech historian Francis Dvornik (1893--1975) was commented upon as that of one with world renown, decisive magnificence and unusual importance in Cyrilomethodian studies, Byzantine, Slavic, European and Church History with the inclusion of such a penetrating theological analysis of a historical outlook as to determine its synthesis as well. It is for this unique ability that Harvard University's eulogizing resolution speaks of him as a "scholar of international reputation and distinction, whose achievements were recognized by many governments and institutions in the form of honors and awards. He was admired and loved by all who knew him, and his loss is keenly felt by his academic colleagues and the staff of Dumbarton Oaks." At the same time came also the Czechoslovak press in its somehow laconic praise: "A man died, who spread a good name of Czechoslovakia abroad."

In substantiation of all this and in a reflection on his monumental historical work, I would sum up the reason of Dvornik's world wide recognition as a celebrated historian as mainly due to his skillful handling of historical phenomena in a cause-effect perspective, for which he was to become known as a champion of historical synthesis. This should not be understood only as his skill in surveying, outlining or comprehensively synthesizing history, but searching for understanding of its proper meaning as well. In this sense, Dvornik excelled in several historical areas as reinterpretor and in some cases as rediscoverer of the past, so that under his influence many historical aspects had to be corrected or rewritten as a result of his continued and deeply revealing researches.

Specifically (1) in Cyrilomethodian studies, he vindicated the Cyrilomethodian legends as the most authentic sources for the Slavic past; (2) in Byzantine studies, he rehabilitated the famous Patriarch Photius (820-91) and reinterpreted origins of the Eastern Schism (1054) and its adjacent problems; (3) in Slavic history, he brought a new outlook to the early Slavic past and detailed the outgrowth of Slavic consciousness to its maturity; (4) in European History, he traced the roots of the formation of Central and Eastern Europe; (5) in Czech History, he rediscovered the greatness of St. Adalbert, the second bishop of Prague; (6) in Church History, he contributed decisively toward the reunion with, and revitalized ecumenical understanding of Churches, and finally (7) in Political Science, he clarified the Church-State relationships in retrospect to their historical developments in logical sequence to pertinent ideologies and theories in which Dvornik proved to be a master.

Dvornik's prolific creativity is perhaps reflected in the fact that he was the author of 35 books, of which several are masterpieces, as such internationally appraised, and of about 200 articles spread in various learned jornals. There is no wonder that literary and historical critics, overwhelmed by the quantity as well as the quality of his works, are in agreement with an evaluation, singling out its uniqueness as multum et multa, from which emerges "the festive profile of Francis Dvornik, the scholar, the historian, and the ecumenist," as one historian expresses it, and we all admire him as a true champion of historical synthesis in accordance with that of his life.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FOREIGN AID FOLLY

Is it Constitutional for the Congress of the United States to tax the American people for the benefit and the general welfare of the world . . . and particularly, the communist world?

That is a question which has been screaming for an answer for a long time, and it appears that it may never receive that answer until it is too late. Too late for what? Too late to stop the madness of giving away money we have to borrow! Too late to stop the folly of dollar diplomacy as a substitute for standing for the principle of human dignity and freedom! Too late to save our own economy from total bankruptcy, and the resulting dictatorship which would be necessitated by such a collapse! Too late to save our own freedom and way of life!

How Much Really?

How much money have our politicians really given away since the beginning of the policy called foreign aid? During the debate on the fiscal 1976 Foreign Aid Bill, the following conversation took place between Representatives Passman and Carter:

Mr. Carter: ". . . I notice in there that we have given $285 billion in aid over the years, is that correct?"

Mr. Passman: ". . . If the gentleman will look at the figures just below those, he will find that the total amount since the inception, including what has been paid out on defense, is $440 billion. . . . We have to also take into account that we spent $161 billion in Southeast Asia."

Mr. Carter: "If my illustrious brother would yield further, then the actual foriegn aid accounts amount to almost the national debt, is that about correct?"

Mr. Passman: "I think the gentleman's statistics are very good." Congressman Otto Passman is the Chairman of the House Subcommittee on Appropriations, and H.R. 12203 is the 22nd foreign aid bill he has worked on. The above conversation took place on March 4, 1976 and the bill they were debating only covered the expenditures until September 30, 1976. Hearings have already begun on the 1977 Foreign Aid Bill.

What Has It Bought Us?

The vast majority of this total amount has been in the form of outright grants. But some of it has been in the form of loans. In fact, to get around the attitude on the part of tax-paying Americans that we should not help our enemies . . . the communist block countries (remember foreign aid was begun to stop them), various International Banks have been established to help Russia and her communist block countries in the form of loans. Has communism been stopped or contained? Has the United States acquired the confidence and friendship of the emerging nations of the world? Have we remained the mightiest military force in human history, or have we become a second rate power to the Soviet Union? Has our foreign policy been a success or has it been a miserable failure?

What about our own financial situation? Has giving away the tax-dollars of the future generations of Americans and taxing the present generation to pay the interest on the debt increased the affluence of Americans at home or our influence abroad? In fact, has not Congress been on a 30 year trip of totally unconstitutional folly? Does the Constitution permit the taxing of American citizens for the "general welfare" of the entire world?

One final question. Isn't it time to stop this folly?

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Elshop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Join our tour to the 41st International Eucharistic Congress sponsored by the National Alliance of Czech Catholics

August 5th to August 10th, 1976

THURSDAY, August 5.:

7:00 A.M. — Motorcoaches will depart from Chicago and Berwyn via the Illinois, Indiana, Ohio and Pennsylvania Turnpike arriving in McKeesport, Pennsylvania for overnight at the SHERATON MOTOR INN. Restaurant and swimming pool. (Lunch Stop Enroute.)

FRIDAY, August 6.:

9:00 A.M. We continue on the Pennsylvania Turnpike through the beautiful rolling hills and mountains of this interesting and historical state to our lodging for the next three nights at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE, Willow Grove, Pennsylvania. (20 Minutes from downtown Philadelphia).

SATURDAY, August 7.:

8:45 A.M. Depart MOTOR LODGE for St. Peter's Church, 5th Street and Girard Avenue, Philadelphia.

10:30 A.M. — Divine Liturgy with Czech Songs. Our Children will participate in National Costumes.

11:00 A.M. — Pontifical Czech Mass by Most Reverend Bishop Morkovsky of Houston and Galveston Texas, assisted by bishops, prelates, and priests. 3,000 Czechs are expected to attend this Mass. The Church is also the location of the tomb of the Blessed John Neumann, who is of Czech origin and who will hopefully be canonized this year.

A Get-Together will follow the Mass.

5:00 P.M. — Return to MOTOR LODGE.

SUNDAY, August 8.:

11:00 A.M. — Depart MOTOR LODGE for sightseeing tour of Historical Philadelphia with Local Guides.

4:00 P.M. Procession of the Nations and States from the Spectrum Sports Arena to J.F.K. Stadium.

5:00 P.M. — Statio Orbis will be celebrated by Pope Paul VI., health permitting or his personal representatives, the Papal Legate. 200,000 persons will be seated inside, another 150,000 will be able to participate in the proceedings from the outside stadium.

Evening return to the MOTOR LODGE.

MONDAY, August 9.:

8:00 A.M. Board Motorcoaches for Washington, D.C.

11:00 A.M. — Arrive Shrine of the Immaculate Conception for Mass, Tour and Lunch.

2:00 P.M. — Local Guides will board our buses for a 3 Hour Sightseeing Tour of the Capitol City.

5:00 P.M. Depart Washington, D.C. Arriving Hagerstown, Maryland for overnight at the SHERATON MOTOR INN.

TUESDAY, August 10.:

7:00 A.M. Depart Hagerstown Late Arrival in Chicago and Berwyn.

The cost of the trip varies, depending upon the type of accommodations you will share at the GEORGE WASHINGTON MOTOR LODGE.

2 people sharing a room
Cost per person - $170.00;
3 people sharing a room
Cost per person - $157.00;
4 people sharing a room
Cost per person - $148.00.

Full payment must be mailed to:

CIHAK WORLD TRAVEL, Inc.
6302 West Cermak Road.
Berwyn, Illinois 60402.

Please reserve . . . . seat(s) on the Motorcoach Tour to the 41st INTERNATIONAL EUCHARISTIC CONGRESS sponsored by the National Alliance of Czech Catholics to Philadelphia and Washington, D.C. departing Thursday, August 5th and returning August 10th, 1976.

Enclosed is check in the amount of $ . . . . . (Full Payment Only/No Deposits).

Name(s) . . . . . .
Address . . . . . .
City . . . . . State . . . .
Zip Code . . . . . Telephone number . . . . . Age . . .

COST INCLUDES: Round Trip Transportation from Chicago and return. Accommodations as outlined in itinerary. Lunch at the Shrine of the Immaculate Conception. Sightseeing of Philadelphia and Washington, D.C. Tip for handling baggage in McKeesport and Hagerstown. Tip to bus drivers and sightseeing guides.

Revised Itinerary.

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)!
Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL BOB
The Wholesale Wholesaler
Tell your friends
Call 871-0905
Nite and Day

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623